

ПЕДАГОГАМ – ПЕНСІЮ 80%!

7

№ 14 (632) 5 квітня 2012 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ

ПІДГОТОВКА ДО ЄВРО –
ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД

5

ТЕМА НОМЕРА

ГІРКИЙ ХЛІБ

КОЛИ ЛЮДЯМ БРАКУЄ НА ПРОЖИТТЯ, ВОНИ ЇДУТЬ ЗАРОБЛЯТИ НА ЧУЖИНУ

8

3 ПРОФСПІЛКУ ВРЯТУЄ МОЛОДЬ

10 ЗНОВУ ПРО ЦІНИ ВЛАСНИЙ МОНІТОРИНГ: ПЕРШІ ПІДСУМКИ

11 РЕЗОНАНС: РЕФОРМА ПРОФСПІЛОК – ПИТАННЯ НЕ ЛИШЕ АКТУАЛЬНЕ, А ВЖЕ НАГАЛЬНЕ

12 ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

ЕКСПОЗИЦІЯ

ВИСТАВКА ТУРИЗМУ ОБ'ЄДНАЛА ПОНАД 700 КОМПАНІЙ

Кожний із нас мріє якісно відпочити та підлікуватися. Як краще це зробити? Відповідь на це питання шукали організатори та учасники 18-ї Міжнародної туристичної виставки УІТТ-2012 «Україна – подорожі і туризм», що відкрилася у Києві.

Характерно, що не тільки не розгубилася серед цього чарівного світу великих компаній і туристичних фірм, а й посила серед них гідне місце «Укрпрофоздоровниця» ФПУ, яка вважається лідером на ринку санаторно-курортних послуг в Україні, об'єднуючи понад 80 санаторно-курортних закладів.

ОЛЕКСІЙ ПЕТРУНА
ФОТО АВТОРА

Безумовно, це найбільша та найавторитетніша подія туристичної галузі України. Виставку офіційно підтримали Всесвітня туристична організація ООН, Прем'єр-міністр України Микола Азаров, голова КМДА Олександр Попов. УІТТ-2012 об'єднала понад 700 компаній, що представляють більш як 60 країн і туристичних напрямів на всіх п'яти континентах планети.

АНОНС

ЗАМОВЛЯЙТЕ ДОДАТКОВО «БІБЛІОТЕЧКУ ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ»

№ 4/2012

«ГРОМАДСЬКЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ – ПРАЦЮЄ (ІНФОРМАЦІЯ, ПОГЛЯДИ ТА ІДЕЇ НА МАЙБУТНЄ)»

«Бібліотечка» № 4/2012 підготовлена на допомогу профспілковим фахівцям співробітниками Департаменту міжнародної роботи апарату ФПУ за матеріалами Інтернаціоналу громадського обслуговування та співробітника Міжнародного дослідного центру громадського обслуговування Гринвіцького університету Девіда Холла. Публікація теми, що висвітлюється, передбачена Цільовою програмою ФПУ з реалізації Резолюції VI з'їзду ФПУ «За якісне та доступне громадське обслуговування».

У «Бібліотечці» № 4 визначені фундаментальні принципи якісного громадського обслуговування: прихильність суспільству і солідарності, необхідність відповідальності та демократії. Наведені приклади того, що спрацювало і чому. Розглядається історія громадського обслуговування, розкриваються успіхи й невдачі, випробувані та нові ідеї реформ, а також визначаються проблеми, з якими стикається сьогодні громадське обслуговування в розвинених країнах і країнах, що розвиваються.

«ПРОФІНФОРМ» ФПУ

Додатковий наклад «Бібліотечки» № 4/2012 можна замовити до 18 квітня 2012 року за адресою: 01012, м. Київ, майдан Незалежності, 2, Підприємство «Профінформ» ФПУ або за тел. / факсом: (044) 277-24-30, e-mail: profvisti@ukr.net. Мінімальна кількість замовлень – 10 примірників. Вартість одного примірника самовивозом – 6,50 грн, із пересилкою – 7,30 грн.

ФПУ ІНІЦІУЄ ПИТАННЯ

2 квітня у Мінсоцполітики України відбулося робоче засідання з питань виконання доручень за підсумками зустрічі Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з профактивом. На нараді голували віце-прем'єр-міністр – міністр соціальної політики Сергій Тігішко та Голова Федерації профспілок України Юрій Кулик.

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ КРОКУЄ ВПЕРЕД

Слід зазначити, що ФПУ веде активні переговори з Міністерством фінансів України, Міністерством енергетики та вугільної промисловості України тощо щодо пошуку шляхів розв'язання проблем, які були окреслені на зустрічі з Прем'єром. Проте більшість питань припадає на соціальний блок, а саме – Міністерство соціальної політики. Під час зустрічі по пунктах були предметно обговорені найскладніші питання. Сергій Тігішко підтримав більшість позицій Федерації профспілок України. Учасники засідання спнилися на вирішенні проблеми забезпечення підвищення мінімальної заробітної плати до рівня

фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, погашення заборгованості із виплати заробітної плати працівникам підприємств усіх форм власності, міжгалузевих проблемних питань бюджетної сфери. Обговорювався розроблений профспілками проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності роботодавця за порушення строків виплати заробітної плати», а також внесення змін до Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати». Було порушено питання щодо прискорення прийняття Постанови Кабміну «Про затвердження переліку робіт з особли-

во шкідливими і особливо важкими та шкідливими і важкими умовами праці, на яких встановлюється підвищена оплата праці». Було досягнуто домовленості у разі наявності можливостей державного бюджету Мінсоцполітики ініціювати збільшення розміру посадового окладу працівника I тарифного розряду ЄТС для скорочення розриву між тарифною ставкою працівника I розряду та мінімальною заробітною платою. Питання подальшого підвищення рівня оплати праці трудівників бюджетної сфери розглядатиметься у рамках виконання заходів реалізації Концепції удосконалення оплати праці працівників бюджетної сфери, затвердженої розпорядженням Кабміну від 9 червня 2011 року.

Не залишилося поза увагою й питання забезпечення соціальних гарантій працівників охорони здоров'я, медичних працівників, працівників культури сільської місцевості та селіщ міського типу. Сергій Тігішко запевнив, що питання обмеження застосування заповзичної праці та нетипових форм зайнятості буде врегульовано під час підготовки нової редакції проекту Закону України «Про зайнятість населення». Також було прийнято рішення щодо створення робочих груп, які у найкоротші строки мають підготувати на розгляд віце-прем'єр-міністру пропозиції, що сприятимуть розвитку соціального діалогу. **ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»**
ФОТО АНАТОЛІЯ ЛИСЕНКА

АКТУАЛЬНО

ПРО ЩО РАДИЛИСЯ НА НТСЕР?

29 березня відбулося засідання Президії Національної тристоронньої соціально-економічної ради. На порядку денному розглядалися та були прийняті рішення з таких питань: «Про стан виконання рішення Президії Національної ради від 6 лютого 2012 року стосовно проведення консультацій із відповідними державними органами влади з питання функціонування та фінансування секретаріату Національної ради», «Про проект Плану заходів із реалізації пріоритетних напрямів діяльності НТСЕР на 2012 рік і проект графіка проведення у 2012 році засідань Національної ради», «Про проект типового положення про галузеву (міжгалузеву) тристоронню або двосторонню соціально-економічну раду», «Про внесення змін до Порядку участі соціальних партнерів у формуванні бюджетної політики» тощо.

СЕМІНАР

ГАЛУЗЕВІ СТАНДАРТИ ОПЛАТИ ПРАЦІ

3-4 квітня ФПУ спільно з представництвом Фонду Фрідріха Еберта провели семінар «Галузеві стандарти оплати праці: міжнародна практика і можливості запровадження в Україні». Проведення заходу мало на меті ознайомити профспілкових активістів із міжнародною практикою застосування галузевих стандартів оплати праці, виробити пропозиції до галузевого стандарту оплати праці та стратегії їх просування. Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк у своєму виступі зазначив: «ФПУ досить жорстко й чітко рафінувала вимогу щодо питання політики оплати праці. Ми стверджуємо і вимагаємо, що праця для працівників нарешті має стати рентабельною». В іншому разі – Україна і на-

далі втрачати не тільки інтелект нації, а й генофонд, адже молоді здорові люди залишатимуть країну. За його словами, «доки праця в Україні не стане рентабельною, доки економіка буде продукувати бідність серед працюючих, доти будь-яка прогресивна реформа приречена на невдачу, відтак може стати підґрунтям для майбутніх соціальних вибухів». Учасники семінару у своїх виступах обговорили сучасні підходи до побудови справедливої та конкурентної системи оплати праці, питання галузевих стандартів оплати праці та науково-практичних підходів до їх запровадження, вироблення пропозицій до галузевого стандарту оплати праці та стратегії їх просування тощо.

Днями у Києві відбувся круглий стіл на тему: «Розвиток молодіжної політики Профспілки АПК України». Захід було проведено з метою об'єднання зусиль для ефективної організації молодіжної політики Профспілки працівників агропромислового комплексу України, а також навчання молодих лідерів, розвитку профспілкового руху України. Результатом цього заходу має стати збільшення чисельності молоді в профспілкових організаціях, підвищення авторитету профспілки, забезпечення кадрового профспілкового резерву та реалізація програми молодіжної політики профспілки, державної молодіжної політики.

“Профспілка працівників АПК України готова підтримувати обдаровану та творчу молодь. Для того щоб брати участь у цікавих сучасних проєктах, необхідна фінансова підтримка, яку готова надати профспілка АПК. Тож двері до таких проєктів, як «Танцюють усі», «Україна має талант», «Х-фактор» тощо відчиняться і для молоді агропромислового комплексу.

ПРОФСПІЛКА АПК РЯТУВАТИМЕ МОЛОДЬ

АМБІЦІЙНИЙ ПЛАН РОБОТИ З МОЛОДДЮ НА ПОТОЧНИЙ РІК І ПРОЄКТ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ, ПРЕДСТАВЛЕНІ ЦК ПРОФСПІЛКИ, ВРАЖАЮТЬ КОНКРЕТИКОЮ ТА РОЗМАХОМ...

Учасниками круглого столу стали небайдужі до молодіжних проблем люди. До їх обговорення долучилися голова Профспілки працівників АПК України Ігор Сопелкін, перший проректор Національного університету біоресурсів і природокористування України Віталій Лисенко, заступник голови ФСТ «Колос» Мирослав Грובовецький, координатор програми IUF в Україні Сергій Хоботня, головний спеціаліст управління з гуманітарних питань і роботи з молоддю апарату ФПУ Володимир Майданок та ін.

Присутні окреслили коло найбільш важливих питань, які непокоять молодь та потребують ретельного вивчення та негайного вирішення. Серед них, зокрема, працевлаштування, досвід роботи (практичні навички, стажування), заробітна плата, умови праці, доступне житло, медичне обслуговування тощо. Представники профспілки вважають, що ці питання реально можна вирішувати вже зараз і для цього вже зроблено перші кроки.

Консультант з організаційної, молодіжної та міжнародної роботи ЦК профспілки працівників АПК Катерина Гордієнко презентувала роботу профспілки щодо молодіжної політики та програму підтримки й розвитку творчої молоді України, пропозиції щодо спільних заходів і план роботи на 2012 рік. Також обговорювалася «Концепція розвитку молодіжної політики Профспілки працівників АПК України 2015 року» та необхідність створення Молодіжної ради – дієвого органу профспілки з питань молодіж-

35%

членів Профспілки працівників АПК України – молодь. Усього у її лавах понад 904 тисячі співчачан, із них майже 172 тисячі – студенти аграрних вузів I–IV рівнів акредитації та 87 тисяч – учнівська молодь.

ної політики (органітет, що буде наділений певними повноваженнями).

Загалом профспілка має дуже амбітні плани роботи в цьому аспекті на поточний рік. За словами Катерини Гордієнко, планується проводити навчання молоді, зокрема, відбудеться майстер-клас із питань працевлаштування молоді, заплановано низку конкурсів та акцій, більше уваги приділятиметься спортивній роботі: активізується співпраця із товариством «Колос», якомога більше молоді залучатиметься до спортивних колективів відомих клубів тощо.

Також планується створення Молодіжного центру кар'єри для забезпечення молоді гідною роботою, проходження практики, стажування, а роботодавців – кваліфікованими кадрами.

Жваво проходило профспілкові навчання за напрямками, яке було організовано у форматі зустрічей. Кожен учасник мав змогу обрати для себе одну з чотирьох груп. Так, тему «Компетентність профспілкового лідера» усім охочим розкрив координатор про-

КОМЕНТАР

“

Реалії сьогодення змушують і навіть зобов'язують нас приділяти більше уваги новим напрямкам діяльності профспілкових організацій. Ми маємо тісніше співпрацювати з бізнесом у сфері сільського господарства тощо. Відповідно до цього й запропонуємо нові програми, конкурси, акції та ін., допомагатимемо молоді у працевлаштуванні. Нещодавно обговорювали питання: куди й ідуть наші випускники вищих навчальних закладів? Адже нині безробіття серед молоді в сільському господарстві сягає 20%, що вважається дуже високим показником. Інколи молодим людям просто потрібна підтримка, консультація перед співбесідою з роботодавцем. Адже багато із них, маючи диплом про вищу освіту, не готові до зустрічі з роботодавцем. Наразі ми шукаємо та знаходимо підтримку профільного міністерства, співпрацюємо з роботодавцями, громадськими організаціями, Асоціацією фермерів та приватних землевласників тощо. Час страйків і мітингів минув. Усі розуміють, що конструктивний підхід до розв'язання проблем нині – на першому місці. Всі ми потребуємо взаєморозуміння та соціального діалогу.

ІГОР СОПЕЛКІН,
ГОЛОВА ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

грами IUF в Україні Сергій Хоботня, співробітник «Академії успіху» Миколи Латинського, психолог Анна Карпенко ділилася з присутніми думками на тему: «Мотивація профактиву до ефективної роботи». Тему «Психологія спілкування. Політика побудо-

ви взаємовідносин» розкривав для присутніх голова Благодійного фонду «Фонд громади Житомира», член Міжнародного товариства прав людини Анатолій Євдошук, а от тонкощі «Інформаційної та піар-роботи в профспілці» розкривали координатор

дослідних програм аналітичного центру «Universitas», кандидат політичних наук Олександр Якубін та експерт аграрних ринків, керівник Інформаційного агентства AgroNews Руслан Швець.

АННА РЕПІЧ, «ПВ»

— Валентине Федоровичу, в профспілковому середовищі дедалі активніше порушується питання поліпшення суспільного іміджу профспілок, піднесення значущості й ефективності профспілкової діяльності. Чи відчуваєте Ви рух у цьому напрямі?

— Безперечно. Передусім, на щастя, ми вже зняли те напруження, що виникло в соціальному діалозі між найманими працівниками (членськими організаціями ФПУ), роботодавцями і вищими владними державними органами. За часів, коли ФПУ очолював попередній Голова, ми чимало втратили в питаннях внутрішньої роботи, бо чи не всю увагу було сконцентровано на обстоюванні майна ФПУ. Але ж найважливіше для нас — реальні робочі місця, гідні зарплата і умови роботи працівника. Тож, дякувати долі, останнім часом Федерація опікується саме цими питаннями, дбає про організаційне зміцнення профспілок. Саме таке завдання — серйозно подбати про реальне зміцнення профорганізацій — поставили перед нами і Президія ФПУ на своєму останньому засіданні, і Рада Федерації. Завдання начебто не нове, але за нинішніх умов надзвичайно важливе — як за суттю, так і з погляду піднесення суспільного іміджу профспілок. Ми повинні мати передусім міцні первинні профорганізації, райкоми, обкоми — загалом членські організації ФПУ! А зміцняться профорганізації, тоді й фінансова складова профроботи виправиться, а отже, підвищиться її результативність.

— Як реалізуються ці важливі завдання на профспілковій Київщині?

— Ми переконані й постійно ведемо розмову про те, що передусім треба приділяти серйозну увагу нашим первинкам. Приміром, ФПУ свого часу започаткувала дуже добру справу: конкурс на кращу первинну профорганізацію. І ми послідовно це продовжуємо. Тут на вострому поверсі, як ви бачили, є Дошка пошани, де представлено портрети кращих голів профкомів. Тобто конкурс не переривається, кожен обком визначає кращого голову профкому, а підсумки підбиваються щорічно до Дня незалежності України. Переможці одержують відповідні посвідчення, ну й, само собою, заохочуються матеріально. Це один із потужних елементів мотивації профспілкового член-

ства. А відтак — і зміцнення профорганізації.

— Що могли б сказати стосовно соціального партнерства на рівні області? Яким є його стан і дух?

— Почуваємося добре, і передусім тому, що в нас нормальні стосунки з обласною держадміністрацією. Я є членом колегії, не пропускаю жодної оперативки, що її проводить голова облдержадміністрації, беру участь у засіданнях усіх сесій обласної Ради. До моїх виступів та пропозицій дослухаються. Лише за останні півтора року видано три розпорядження голови облдержадміністрації про необхідність поглиблення соціального діалогу, посилення співпраці органів влади, місцевого самоврядування та профорганізацій на місцях. Усі болючі питання профорганізацій, трудових колективів не раз виносив на колегію. І тоді ухвалювалися відповідні доручення, які здебільшого сприяли вирішенню проблем. Такі ж стосунки між соціальними партнерами і в районах, які працюють, безперечно, й на основі всіх тих документів, що були нами напрацьовані спільно з обласною адміністрацією. Втім, якщо можна односторонньо похвалити тристоронню співпрацю на рівні області, то в деяких районах шукатимемо шляхів виправлення ситуації: на жаль, певні труднощі створюють місцеві роботодавці. Нарешті, важко переорієнтувати роботу координаційних рад. У нас таких 25 у районах і 6 міських (у містах обласного підпорядкування). Я давно працюю в області, й мені хотілося б, аби зберігалися всі добрі традиції, що завжди вирізняли Київщину. Проте, на жаль, ще досі має місце такий ганебний фактор, як зменшення поголів'я корів (при тому, що ми маємо все-таки інтенсивне тваринництво). В нас є багато переробних підприємств, але сировини не вистачає. Тож виробництво молока поки що не забезпечує потреби населення, і подолати це — одне з найважливіших завдань як для найманих працівників, так і для роботодавців. Маємо триматися старого доброго досвіду щодо вирощування овочевої продукції. Хіба годиться нам, київській області, не забезпечувати киян овочами? Є в нас гарні приклади: підприємство ПАТ «Комбінат «Тепличний» в селищі Калининка Броварського району. Там, до речі, дуже міцна профспілкoва організація, шанований нами керівник Володимир Чернишенко, який цінує конструктивний діалог, дбає про соціальний захист працівників, відповідну зарплату. Але одне

ВАЛЕНТИН КОНОНЕНКО: «НАШЕ КРЕДО — УВАГА ДО ЛЮДЕЙ І КОНСТРУКТИВНЕ СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО»

Столична область традиційно є флагманом України, якщо не в загальному народногосподарському сенсі, то, поза сумнівом, у сенсі ідеологічному. Це накладає особливі зобов'язання на керівників Київщини всіх рівнів, зокрема й на профспілкового лідера, голову Київської обласної Ради профспілок. Тож ця розмова — про успіхи й нові завдання обласної профорганізації.

господарство не в змозі забезпечити потреби населення, тому сьогодні йде розмова про те, щоб налагодити вирощування овочів і в інших господарствах області. Або взяти підприємство ПАТ «Ветропак Гостомельський Склзавод». У широковідомому холдингу, що має філії в кількох країнах, наш завод посідає друге місце за всіма соціально-економічними показниками. Рівень зарплати перевищує 6 тис. гривень. При цьому мене дуже турбує відсутність стабільності. Адже найманий працівник має бути впевненим у завтрашньому дні! Візьмімо економічно активне підприємство: сьогодні добре — завтра, здавалося б, має бути ще краще! Та воно часом зовсім не так, і підприємство не застраховане від збоїв. А що вже казати про неактивні або підприємства-банкрути, в нас кілька таких в області... Тому дуже хочеться, аби держава остаточно вирішила, що робити з підприємствами-банкрутами: там залишилися люди, які зарплату не отримують, а час іде. Так само державні чиновники мали б втрутитися й визначити долю економічно неактивних підприємств. Як на мене, всі оці рішення мали б бути кардинальними, з перенесенням уваги на підприємства активні, на створення нових перспективних робочих місць.

— Валентине Федоровичу, чи потрібно, на Ваш погляд, змінювати форми, організаційну структуру, методи роботи профспілок, чи це є перспективним й у нинішньому вигляді?

— Насамперед варто було повною мірою використувати ті ефективні форми, які раніше застосовувались і випрадали себе. Адже часто-густо забуваємо про елементарні речі, зокрема, якщо людина — член профспілки, то її треба прийняти, приділити їй час і увагу, видати необхідні документи, подбати, щоб вона брала активну участь у житті колективу, приходила на профспілкові збори. Навіщо шукати нове? Увага до людини — це найголовніше, ну, а далі, в процесі профспілкової роботи, звичайно, слід йти в ногу з часом. Ось, приміром, у нас на сьогодні немає обкому працівників торгівлі. У цій сфері багато що змінилося. Але як об'єднати всіх працівників цієї галузі? Мабуть, тут саме й треба шукати такі форми й методи, які забезпечили б стабільний соціальний захист цих людей. І Київська обласна рада профспілок над цим працює.

РОЗМОВУ ВЕЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

Упродовж 26–27 березня у Києві відбулася заключна Міжнародна конференція проекту «Євро-2012: гідна праця», організована Профспілкою працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України спільно з представництвом Фонду ім. Ф. Еберта в Україні та Білорусі.

“

Колосальний досвід, якого набула профспілка працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів у рамках підготовки країни до Євро-2012, цінний не тільки для самої профспілки, а й для усіх профспілок України.

*Сергій Кондрюк,
 заступник Голови ФПУ*

ПІДГОТОВКА ДО ЄВРО-2012 – ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД

У заході взяли участь заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк, голова Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України Василь Андреев, Національний координатор МОП Василь Костиця, секретар Інтернаціоналу будівельників і деревообробників Тос Анонуево, генеральний секретар Європейської Федерації будівельників і деревообробників Сем Хаггунд, міжнародний секретар профспілки будівельників Швеції Денніс Хеннінгссон, віце-президент профспілки будівельників Польщі Іренеуш Гожджолоко та ін.

Розглядалися питання підбиття підсумків будівельних робіт до Євро-2012; соціальний діалог під час будівництва об'єктів інфраструктури Євро-2012; міжнародна профспілкова солідарність як гарантія гідних умов праці будівельників інфраструктури найбільших спортивних подій тощо.

ДОСВІД ПІДГОТОВЦІ

Перший заступник голови територіального управління Держгірпромнагляду по Києву та Київській області Олег Назаренко розповів про контроль за

безпечними умовами праці будівельників об'єктів Євро-2012, про результати щодо розслідування нещасних випадків, які сталися під час будівництва інфраструктури чемпіонату.

За словами заступника Голови ФПУ Сергія Кондрюка, українське суспільство із захопленням сприйняло звістку про проведення Євро-2012 в Україні. «Хочу наголосити, що це був не тільки футбольний фанатизм українців. З одного боку, це можливість реальної участі нашої країни у великій європейській події. Оскільки європейська інтеграція України, як відомо, відбувається не просто, то проведення такого заходу дуже важливе. З іншого боку, ми, звичайно, очікували, що на практиці в Україні ми зможемо вико-

1670

працівників

з усіх регіонів країни за час підготовки до Євро-2012 стали членами Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України.

ристати стандарти ЄС, які насамперед стосуються трудових відносин, адже нас цікавить не тільки якість українських послуг і товарів для європейських гостей... а й те, як на робочих місцях... будуть виконуватися конвенції МОП. Зокрема, право на об'єднання, на проведення колективних переговорів, на гідну оплату праці, на безпечні умови праці та ін. Од-

нак нині ми маємо як позитивні, так і негативні приклади, що стосуються підготовки до Євро-2012», – зауважив Сергій Кондрюк. У своєму виступі заступник Голови ФПУ окремо спинився на невіттих даних щодо кількості загинувших в Україні на будівництві об'єктів до Євро-2012, на неприпустимості тінізації трудових відносин на згаданих об'єктах, що не

сприяє соціальній захищеності працівників тощо.

ОСНОВНА МЕТА ТА ЗАВДАННЯ

Голова Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України Василь Андреев зазначив, що протягом чотирьох років робота профспілки акцентува-

лася на кількох основних напрямках. «Першим аспектом діяльності став соціальний діалог з органами влади, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України та ін. щодо заробітної плати, умов праці трудящих... Основним результатом такої співпраці стала домовленість профспілки з профільним міністерством про доступ представників профспілок до об'єктів для контролю за умовами праці тощо, – сказав Василь Андреев. – Другим питанням було залучення нових членів профспілки для збільшення нашої сили під час колективних переговорів і для забезпечення соціальними гарантіями людей, які працюють принаймні на восьми об'єктах, що готують до Євро-2012. Це чотири стадіони та чотири аеропорти. Так, 1670 працівників з усіх регіонів стали членами профспілки».

Також у перший день у рамках конференції відбулася оглядова екскурсія на НСК «Олімпійський», де її учасники були іще в 2009 році, коли роботи тільки-но розпочиналися, і в 2011-му, коли реконструкція завершувалася. Тож присутні мали змогу помилуватися вже готовим спортивним комплексом.

АННА РЕПІЧ, «ПВ»
 ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ПОДЯКА

ГОЛОВІ ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ
КУЛИКУ Ю. М.

Шановний Юрію Миколайовичу!

Трудовий колектив, Правління та профспілковий комітет ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій» висловлюють щиро подяку Федерації профспілок України та особисто Вам за сприяння і допомогу у вирішенні надзвичайно важкої економічної ситуації, що склалася навколо заводу «Пролетарій», єдиного вітчизняного виробника флоат-скла в Україні.

Упевнені, що з Вашою допомогою робота заводу «Пролетарій» стабілізується і наша продукція знову буде затребуваною в Україні та за її межами.

Юрію Миколайовичу! Будемо раді бачити Вас на нашому підприємстві як почесного гостя у будь-який зручний для Вас час.

Голова Правління ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій»

ОСИЧЕНКО Н. І.

Голова первинної профспілкової організації ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій»

ПЕТРОВ В. В.

ЗАКАРПАТТА

РЕЗУЛЬТАТИ СОЦІАЛОГУ

Нещодавно у Мукачевому за підтримки місцевої влади відбувся День обласної ради профспілок.

Розглядалися актуальні питання захисту соціально-економічних інтересів працюючих, посилення соціального діалогу тощо. До заходу долучилися профспілкові активісти, роботодавці, господарники, керівники обласних і міських галузевих профспілок, фахівці облпрофради та управлінь міськвиконкому – усього понад 150 учасників.

У своєму виступі заступник голови облпрофради Василь Захарець наголосив на необхідності посилення соціального діалогу та співпраці між органами влади та профспілковими комітетами з питань захисту соціально-економічних прав та інтересів працюючих.

Голова обкому профспілки

працівників ЖКГ, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення Павло Орос звернув увагу керівництва міста на необхідність розв'язання проблем підприємств галузі, а особливо – на підвищення зарплати.

Голова облпрофради Іван Король вручив Почесні грамоти, Подяки президії облпрофради та грошові винагороди профактивістам і керівникам низки підприємств та організацій міста. Після урочистої частини зібрання відбувся святковий концерт.

СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ

СПІВЧУТТЯ

З почуттям глибокої скорботи Профспілка працівників геології, геодезії та картографії України сприйняла звістку про тяжку втрату – смерть колишнього голови територіального комітету профспілки Казенного підприємства «Південукргеологія», ветерана профспілкового руху

Шепеля Євгена Трохимовича.

30 березня 2012 року обірвалося життя доброї, чуйної людини, здібного організатора, визначного профлідера, який усе своє життя присвятив захисту прав та інтересів людей праці. Євген Трохимович завжди виявляв виняткову послідовність, принциповість, професіоналізм, порядність і людяність. Таким його запам'ятають друзі, колеги, спілчани. Президія ЦК профспілки, колеги, широкий профспілковий актив висловлюють щире співчуття його родині, рідним і близьким. У цей скорбний час ми з глибоким сумом поділяємо ваше горе та підтримуємо вас.

ПРЕЗИДІЯ ЦК ПРОФСПІЛКИ

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

ТзОВ «Таркетт Вінісін» – одне з успішних підприємств хімічної індустрії області, яке розташоване в Калуші. Тут добре налагоджений процес виробництва лінолеуму різних сортів, інших матеріалів, необхідних при облаштуванні житла, офісних приміщень, закладів соціально-культурного призначення. А найголовніше: працівники мають стабільну зарплату, низку додаткових пільг, що гарантовані колективним договором.

ДОСВІД УСПІШНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Як наголошує голова профкому підприємства Роман Жиліяк, колдоговір вже затверджений на зборах трудового колективу і діятиме до 2015 року. В ньому враховано численні пропозиції виробників і фінансові можливості підприємства.

Безперечно, трудівників непокоїть рівень оплати праці, хоча його можна вважати задовільним. Так, середня зарплата минулого року перевищувала 4 тис. гривень. А в 2012-му колдоговір передбачає її зростання на 10 відсотків. При цьому враховується інфляція, зокрема зростання тарифів на різноманітні послуги, насамперед комунальні. Враховано також і складність хімічного виробництва.

Слід зазначити, що працівники ТзОВ «Таркетт Вінісін» забезпечуються якісним спецодягом і

спецвзуттям. 2011 року на його придбання було спрямовано близько 78 тис. грн, окрім того, 47 тис. грн було виділено на засоби індивідуального захисту. Цього року планується реконструкція роздягальні і душових кабін, що сприятиме поліпшенню умов праці працівників.

На високому рівні перебуває й медичне обслуговування виробничників. Так, укладено угоду з Калуською міською поліклінікою на проведення щорічних медоглядів. Для цього у 2012 році планується витратити 11,6 тис. гривень. Піклуючись про працівників, у разі виявлення погіршення здоров'я працівників пропонується інша, легша робота.

Працівники підприємства будь-якої миті у разі потреби можуть скористатися аптечками, у яких є найнеобхідніші медикаменти. Щороку з цієї метою витрачається близько

5 тис. гривень. А якщо працівник потрапляє у лікарню, то він ніколи не залишається наодинці зі своїми проблемами. Хворому виплачується грошова компенсація на лікування, а у разі необхідності операції – виділяється близько 2 тис. грн, оплачуються витрати на медикаменти.

Особлива увага приділяється оздоровленню працівників. Так, члени оздоровчої групи мають змогу відвідувати міський басейн «Посейдон». Минулого року трудівники отримали три путівки на стаціонарне лікування. Звісно, що потреба в таких путівках значно більша, але виконавча дирекція Фонду соціального страхування з ТВП робить усе можливе, аби вирішити цю проблему.

Підприємство турбується також про здоров'я підрастаючого покоління. Так, 2011 року придбано 19 оздоровчих путівок для

дітей, батьки яких працюють на ТзОВ «Таркетт Вінісін», до того ж вони оплатили тільки 25 відсотків їх вартості.

Керівництво товариства dbae і про раціональне харчування працівників. На території підприємства обладано чотири кімнати для приймання їжі, у яких встановлені холодильники та мікрохвильові печі.

Окрім того, щороку для виробничників та їхніх дітей організовуються різноманітні свята, серед яких особливе місце належить Новому року. Напередодні Міжнародного жіночого дня жінки одержують премію; усім охочим постійно пропонується квитки на концерти, у театри. Усе це, безперечно, сприяє поліпшенню морального клімату на одному з найкращих підприємств Прикарпаття.

СЕРГІЙ ЛИЗАНЧУК

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Завдяки наполегливості профспілок вдалося суттєво вплинути на негативну ситуацію, яка склалася на деяких великих підприємствах області.

Так, практично весь минулий рік простоювало ВАТ «Дніпрошина», а його працівники перебували у вимушених відпустках. Профспілковий комітет домігся, аби керівництво підприємства зжило заходів для виходу із кризи. Відтак «Дніпрошина» наразі працює.

ДІЄВИСТЬ РОБОТИ ПРОФСПІЛОК

Принципова позиція Криворізького міського профспілки будівельників перешкодила планам керівництва підприємства «Хайндельберг Цемент Україна» провести масове скорочення працівників. Роботодавці було вказано на неприпустимість таких дій, адже вони суперечать нормам чинної регіональної угоди стосовно порядку звільнення працівників. Профком також наполіг на запровадженні доплат і додаткових пільг працівникам.

Про вищевказані приклади ефективної роботи профспілок говорилось під час засідання президії обласної тристоронньої соціально-економічної ради 29 березня. За словами першого заступника голови облдержадміністрації В. Задорожного, досягнуті на Дніпропетровщині високі показники економічного й соціального розвитку виявилися можливими лише завдяки ефективній співпраці органів влади, робо-

тодавців і профспілок. Йшлося про створення нових робочих місць та їх легалізацію, підвищення оплати праці та погашення боргів перед працівниками, ліквідацію тіньових зарплатних схем та ін. Учасники засідання не оминили й гострих проблем, які потребують нагального вирішення.

ВІКТОР КОВРИГА

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
АННА РЕПІЧ, «ТБ»

ФОРУМ

АТОМНИКИ ЗАВЖДИ ТРИМАЮТЬ МАРКУ

29 березня відбувся V з'їзд Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України. Ця подія припала на ювілейний для Атомпрофспілки рік – нещодавно виповнилося 20 років від дня її заснування.

Упродовж цього непростого періоду боротьби, спрямованої на захист людини праці, в складних умовах становлення та розбудови незалежної держави Атомпрофспілка заклала надійний фундамент для подальшого зміцнення своїх позицій, заявила про себе як конструктивний регулятор соціально-трудових відносин в ядерно-енергетичному комплексі та суміжних сферах діяльності, принципий соціальний партнер.

У роботі форуму взяли участь понад 170 делегатів від первинних і об'єднаних профорганізацій, які входять до Атомпрофспілки, заступник Голови Федерації профспілок України Сергій Кондрюк, представники вітчизняних і міжнародних профцентрів, владних структур, керівники міністерств і відомств, підприємств та організацій, ветерани галузі, які були ініціаторами створення та розбудови профспілки.

З'їзд заслухав звіт Центрального комітету профспілки про роботу в 2007–2012 роках, з яким виступив її голова Валерій Матов. Доповідач зупинився на чотирьох напрямках: забезпечення робочими місцями працівників галузі, гідна заробітна плата, без-

76 тис.
спілчан

станом на початок 2012 року перебувають на обліку в Атомпрофспілці. Це атомники, гірники, уранники, хіміки, науковці, будівельники, медики.

печні умови праці й оздоровлення та відпочинок трудящих, членів їхніх сімей. У звітному періоді, наголосив Валерій Матов, робота профспілки була спрямована на зміцнення конституційного права членів профспілки, підвищення продуктивної зайнятості та реального рівня доходів, забезпечення сталого функціонування атомно-промислового комплексу та дієвого соціального захисту спілчан.

Учасники з'їзду акцентували увагу на питаннях, які сьогодні найбільше хвилюють трудові колективи, зокрема щодо рівня заробітної плати працівників галузі, а також нагальних проблемах АЕС, медико-санітарних частин, шахт, міст, де розташовані підприємства.

Заслухавши й обговоривши звітну доповідь, делегати з'їзду визнали роботу ЦК Атомпрофспілки задовільною, розглянули стратегію розвитку організації на період до 2017 року, затвердили зміни та доповнення до статуту Атомпрофспілки, ухвалили низку документів щодо соціально-економічного захисту спілчан і розвитку внутрішньоспілкової діяльності.

Делегати з'їзду обрали голову Атомпрофспілки. Шляхом відкритого голосування Валерія Матова одностайно було перебрано на наступний термін. Також обрано новий склад керівних органів профспілки, яким доведеться реалізувати прийняті з'їздом пріоритетні рішення. З огляду на складну економічну ситуацію в державі, роботи в майбутньому буде багато. Тому Атомпрофспілці слід бути готовою до активної боротьби за соціально-економічні права спілчан.

ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ОБГОВОРЕННЯ

22 березня в Будинку профспілок відбулася фахова дискусія з метою вироблення позиції щодо існуючих спеціальних пенсійних систем, встановлення підвищеного рівня пенсійного забезпечення (80% заробітку) для окремих працівників, зокрема педагогічних.

ПЕДАГОГАМ – ГІДНІ ПЕНСІЇ

У засіданні, яке проводив заступник Голови Федерації профспілок України Сергій Кондрюк, взяли участь провідні фахівці соціально-економічного департаменту ФПУ, представники Всеукраїнських профспілок і територіальних профоб'єднань, що входять до ФПУ.

Під час обговорення промовці наголосували на тому, що в Україні пенсійне забезпечення регулюється Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». «Разом із тим, для окремих категорій працівників, за наявності певних умов, пенсійне забезпечення регулюється окремими законодавчими актами, згідно з якими їм призначаються так звані «спеціальні пенсії». Зокрема такі пенсії можуть призначатися: науковим і науково-педагогічним працівникам, журналістам державних і комунальних ЗМІ, народним депутатам України, суддям, прокурорським працівникам, працівникам митної служби, дипломатичним працівникам, науковим і науково-педагогічним працівникам, державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування тощо», – зазначив Сергій Кондрюк.

Профспілки вважають, що пенсія вчителя не може бути меншою, ніж середньостатистична, яка нараховується для інших пенсіонерів. Національна доктрина розвитку освіти, схвалена Указом Президента України від 17.04.2002, передбачає, що «державна створює умови для встановлення педагогічним працівникам пенсійного забезпечення на

рівні 80–90% їхньої заробітної плати». У зв'язку з цим Профспілка працівників освіти і науки України неодноразово порушувала питання про виконання зазначеної доктрини в частині призначення пенсій педагогічним працівникам у розмірі 80–90% середнього заробітку.

Останніми роками народні депутати вносили на розгляд Верховної Ради України законопроекти про призначення пенсій педагогічним працівникам (а також працівникам охорони здоров'я) у розмірі 80–90% їхньої заробітної плати. Проте, вони були відхилені через брак коштів.

Федерація профспілок України неодноразово порушувала питання про необхідність усунення існуючого значного розриву між розмірами спеціальних пенсій та пенсій на загальних підставах і при-

йняття нового пенсійного законодавчого акта з метою призначення та обчислення пенсій за єдиними базовими принципами.

Такі вимоги містились, зокрема, в резолюціях з'їзду, рішеннях Ради та Президії ФПУ, в зверненнях до вищих державних органів. Так, Постановою Президії ФПУ (червень 2002 р.) «Про хід виконання Резолюції III з'їзду ФПУ щодо пенсійного забезпечення трудящих» було визначено необхідність активізувати дії ФПУ зі встановлення справедливості при визначенні розміру пенсій для різних категорій працівників. У Зверненні Ради ФПУ від 21.04.2004 до Президента України щодо проведення пенсійної реформи та питань загальнообов'язкового державного соціального страхування було зазначено, що в ході

пенсійної реформи не реалізовано головного конституційного принципу щодо рівності прав громадян на пенсійне забезпечення, а тому пенсійна реформа потребує відповідних коректив.

У Зверненні V з'їзду ФПУ «Про систему соціального страхування та посилення соціального захисту громадян» (квітень 2006 р.) увагу вищих державних органів звернено на необхідність забезпечення на принципах справедливості та соціальної рівності визначення розміру пенсії залежно від заробітної плати та страхового стажу.

Програмою дій ФПУ, затвердженою постановою V з'їзду від 05.04.2006 № 53-3, було передбачено, що профспілки домагаються запровадження єдиної пенсійної системи для всіх працівників.

Постановою Президії ФПУ від 23.12.2011 «Про подальші дії ФПУ, спрямовані на забезпечення пенсійних прав громадян» дано доручення керівництву ФПУ в роботі з Верховною Радою, Кабінетом Міністрів, Міністерством соціальної політики, Пенсійним фондом України, об'єднаннями роботодавців домагатися поступового переходу до призначення пенсій для всіх категорій працівників за єдиними нормами пенсійного забезпечення.

Учасники засідання ухвалили рішення підготувати офіційний лист до Кабінету Міністрів України, в якому викласти позицію профспілок щодо вирішення такого важливого питання, як гідне пенсійне забезпечення.

ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»
ФОТО АНАТОЛІЯ ЛИСЕНКА

“ Ситуація з оплатою праці трудящих бюджетної сфери, зокрема освітян, медичних працівників та ін., характеризується тим, що зазначені категорії не отримують зарплату в обсязі, який встановлено чинним законодавством і нібито гарантовано. Через таку ганебну практику бюджетники отримують невелику зарплату, що тягне за собою щорічне недоотримання десятків тисяч гривень, а згодом стає причиною нарахування їм маленької, порівняно з іншими категоріями громадян, пенсії.

СЕРГІЙ КОНДРЮК,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ФПУ

Пам'ятник українським заробітчанами у закарпатському селі Колочава

Постійні перевірки, нелюдські побутові умови – таке звичне життя заробітчани

Це тільки на перший погляд здається,

ГІРКИЙ ПРИСМАК

РАІСА ЧИРВА,
«ПВ»

Про трудову міграцію в Україні зазвичай говорять не у зв'язку з її масштабами чи наслідками, а швидше, в контексті далеких від міграції подій. Скажімо, виборів, коли мова заходить про голоси громадян, які працюють за кордоном. Або під час ухвалення державного бюджету, аби зменшити його дефіцит за рахунок оподаткування заробітків трудових мігрантів. Ось і на початку нинішнього року Податкова поквапилась оприлюднити дані, що загальна сума задекларованих минулоріч прибутків, отриманих громадянами України під час роботи за кордоном, склала 1,3 млрд гривень. Відтак державна скарбниця поповнилася майже 150 млн грн податку на прибуток фізичних осіб.

У ПОШУКАХ КРАЩОЇ ДОЛІ

Що робить людина, коли їй бракує грошей на прожиття? Вона починає шукати якісь варіанти. Коли трапляється можливість, працює понад норму або влаштується ще на одну роботу. Хтось просто починає пиячити, але то слабодухі песимісти. Нарешті, ще один варіант – хоч і ризикований, але випробуваний: людина їде на заробітки до чужих країн.

Зрештою, історія заробітчанства в Україні давня, як сама Україна. У всі часи знаходилися ті, хто з тих чи інших причин їхав за тридев'ять земель, аби заробити собі на шматок хліба. Хтось наймався воювати, хтось – рубати ліс, а хтось – прислужувати. І нічого проти природного в

цьому немає. Так живе цілий світ. Бідніші поляки їдуть на заробітки до Ірландії чи Німеччини, німці підзаробляють у Швейцарії чи Норвегії, іспанці та португальці працюють у Франції, румуни, болгари і прибалти їдуть на місце тих же німців, ірландців, італійців, іспанців та португальців.

Українців можна знайти мало не в усіх більш-менш заможних країнах світу. І хоча точної статистики, скільки наших співвітчизників блукає світами в пошуках кращої долі немає, вважається, що приблизно 7 млн громадян України заробляють на життя в ближньому чи далекому зарубіжжі. Нині за кордоном на заробітках перебуває майже 14% працездатного населення країни. Якщо в світі прийнятною вважають норму, згід-

но з якою за кордоном працюють до 3% працездатних громадян, то ми за цим показником серед сумнівних лідерів.

За статистикою, кожен другий українець віком від 18 до 29 років готовий емігрувати. У віковій категорії 30–39 років ситуація подібна: змінити країну прожи-

59%

трудомих мігрантів України

мають повну середню освіту, 17% – базову чи неповну вищу освіту, 14% – вищу освіту, 10% – початкову або незакінчену середню освіту.

вання та працевлаштування згодні понад 40% респондентів. Утім, як вважають науковці, це нормальна реакція населення освіченої, але бідної європейської країни – її громадяни приречені шукати роботу в заможніших сусідах.

Отже, не дивно, що нині за межами України працює 6,5 млн мігрантів, що становить 14,4% українського населення. Більшість із них (67%) складають молоді працездатні чоловіки.

ВІДСЛУЖУ ЯК ТРЕБА. Й ПОВЕРНУТЬСЯ?

Міграцію як явище вивчають експерти різних країн. Її класифікують за різними показниками: політична й економічна, зовнішня й внутрішня, мятникова, сезонна, остаточна, тимчасо-

ва тощо. Та якого б забарвлення їй не надавали, в моральному аспекті вона є досить важкою для сприйняття. І тим, хто наважився залишити «насаджені» місія, і тим, хто відпустив у невідомість чоловіка чи дружини, доньку чи сина.

Пані Світлана з Чернівецької області працює «служкою» в італійській родині. Каже, вивчила старшу доньку, тепер молодша на третьому курсі. Як тільки і вона отримає диплом, пані Світлана мріє повернутись додому. Жартома додає: послужу ще два роки, як в армії. І повернусь. Не хочу, щоб дочок і надалі називали «дітьми заробітчани».

Експерти класифікують українських заробітчани за трьома категоріями. Тенденцію відстежують упро-

довж 20 років. До першої відносять мігрантів, які ніколи не повернуться в Україну. До другої – тих, хто повернеться за будь-яких обставин. І до третьої – тих, що й досі не визначилися зі своїм майбутнім.

Ті, хто повертається на батьківщину, дуже швидко розуміють, що тут їх не чекали. Власне, повертатися нема куди. Гроші, які вони заробили потом і кров'ю, давно витрачені. На пенсію на батьківщині вони не заробили. Здоров'я або підірвали, або втратили зовсім. Тож змушені повертатися назад, до Європи. У надії хоча б на мінімальну соціальну підтримку. Розуміючи, що нині, під час кризи, уряди країн змушені дбати більше про власних громадян, все одно сподіваються на закордонних хазяїв.

“ За нашими оцінками, 2,5–3 млн трудових мігрантів з України – показник, характерний для всіх років. За нашими дослідженням, на запитання, чи маєте ви або члени вашої родини досвід закордонної роботи, 8–9% населення дають ствердну відповідь. А на запитання, чи збираєтеся ви цього року виїхати за кордон, ствердно відповідають 6%. Рік у рік ці дані майже не змінюються.

ІРИНА ПРИТКОВА,
СОЦІОЛОГ

...що збирати полуницю легко і приємно. Насправді ж, це дуже тяжка праця, на яку погоджуються переважно через безвихідь українські емігранти

КУДИ Й ЗА ЧИМ ІДУТЬ УКРАЇНСЬКІ ЗАРОБІТЧАНИ?

Маршрути трудових мігрантів з України скеровані здебільшого до Росії, Італії, Польщі, Чехії, Угорщини, Греції, Іспанії, Португалії. Кажуть, що до Москви їдуть будувати дачі й палаци російським багатіям, до Італії – доглядати за хворими й немічними сеньйорами, а до Польщі – «на трускавки», себто на збирання полуниці.

Чоловіки зазвичай їдуть до Росії, Польщі, Іспанії та Португалії, жінки здебільшого до Італії. Перші зайняті в будівництві, торгівлі, промисловості, транспорті і сільському господарстві. Другі найчастіше влаштовуються хатніми працівницями, доглядальницями (Італія, Португалія, Іспанія), на будівельні об'єкти (Угорщина, Португалія, Чехія, Росія) або їдуть у торгівлю (Росія та Угорщина).

Структуру зайнятості українських мігрантів за кордоном аналізують, як правило, на прикладі семи основних країн і семи основних видів діяльності, що становлять близько 90% загального обсягу трудової діяльності за кордоном.

В Україні з'явилася особлива категорія дітей – діти заробітчан

ХЛІБА НА ЧУЖИНИ

Існує хибна думка, що в рідні пенати повертаються ті, кому пошастило заробити достатньо грошей. Насправді, причин для повернення набагато більше. Наперед – сімейні обставини. Кожен другий українець бажає воз'єднатися зі своєю родиною. Туга за домівкою і самотність змушує повертатися у рідні краї кожного четвертого мігранта. І тільки кожен п'ятий, заробивши достатньо грошей, твердо вирішує оселитися в Україні.

Дехто поспішає додому, тільки-но закінчується дозвіл на роботу за кордоном, когось спіткали негаразди зі здоров'ям, а когось не сподобалися звичай країни, до якої отримав візу. Хтось відверто пошкодував, що вдався до такого кроку, бо не зміг знайти гідну роботу й обіцяні заробітки. А когось і депортували за порушення закону, хоча такі випадки поодинокі.

Багато дослідників проблем безробіття в Україні наголошують: якщо заробітчани раптом почнуть масово повертатися до України, станеться обвал українського ринку праці. Інші не вбачають тут жодних проблем. На їхню думку, наш ринок праці досить слабкий і від того, багато чи мало заробітчан повернуться, особливого навантаження не відчуже.

Однак більшість фахівців схильні вважати, що України слід сповна використати потенціал тих, хто

повертатиметься додому. Відтак готують програми трудової і соціальної адаптації на батьківщині. Вони вбачають у поверненні мігрантів великі переваги. Заробітчани – це люди з активною життєвою позицією, які не змирилися з жебрацьким способом життя. Вони не чекають і не проситимуть ласки в природи. У них є чималий досвід європейського життя, ефективної праці, успішної самореалізації, і саме ці люди можуть слугувати прикладом для інших.

МІФИ ПРО СОЛОДКЕ ЖИТТЯ

Міфи про солодке життя за межами України спростовують самі заробітчани. Хтось зопалу кинувся

54%
українських
мігрантів

працюють у галузі будівництва, 17% – у сфері домашнього догляду, по 9% – у сільськогосподарському секторі та торгівлі, ще 6% – у промисловості та 5% займаються іншими видами робіт (за даними Міжнародної організації з міграції).

ОБРАХУНКАМ НЕ ПІДДАЮТЬСЯ...

Точну кількість трудових мігрантів з України назвати ніхто не наважеться. Міністерство праці і соціальної політики схильється до думки, що за кордоном працює менше 100 тис. наших громадян. Міністерство внутрішніх справ стверджує, що на законних підставах перебувають у країнах призначення 235 тис. українських трудових мігрантів. Експерти-економісти наполягають на цифрі 5 млн осіб. Політики беруть ще вищу планку: 7 млн трудових мігрантів. Під час парламентських слухань Адам Мартинюк досить оригінально оцінив кількість українських заробітчан: від 3 до 5-7 млн людей.

Український центр соціальних реформ наводить цифру в півтора мільйона осіб. А за даними Міжнародної організації з міграції (МОМ), за межами України працює 6,5 млн мігрантів, що становить 14,4% населення країни.

наздогін своїм землякам і відчув себе обдуреним, тільки-но перетнув кордон. Дехто «купився» на рекламу. А насправді змушений працювати на шкідливому виробництві. Хтось ледве дочекався закінчення терміну, бо вдалась натерпівсь примх і забавганом літніх людей, за якими підрадився доглядати.

Та найгіркіша правда відтворена в скульптурній композиції «Пам'ятник заробітчанами», встановленій у найбільшому в Закарпат-

ській Верховині селі Колочава. Сумна картина вираджання заробітчанина до чужих країв. Глава сім'ї вирушає в далекі мандри не з власної волі. Його на прощання міцно обіймає маленька донечка. Зажурена вагітна дружина дивиться на обох із острахом. Пам'ятник з'явився тут неспроста. Він – жива пересторога для тих, хто спокусився нелегкими грішми на чужині. За останні 50 років на закордонних заробітках загинуло 100 колючав-

ців. Здебільшого це молоді хлопці чи дорослі чоловіки в розквіті сил. Місцеві мешканці з болем говорять, що жодна війна не забрала стільки життів, як заробітчанийський «фронт». До речі, на пам'ятнику, збоку на плиті селяни викарбували ці сто імен загинувших земляків. Символічно, що композиція розташована в центрі села, на автобусній зупинці, звідки не одне покоління вируждало своїх близьких у далекі світи.

Ті, хто повернувся на батьківщину, однозначно негативно ставляться до еміграції. І ніхто не здатен перекопати, що це звичне нині явище. Не тільки в Європі, а й цілому світі. Бо, стверджують заробітчани, коли на ваги покласти інші поняття – зруйновані сім'ї, полишені будинки і діти, залишається тільки зауважити, наскільки гіркий присмак чужинського хліба.

Ми завжди вважали, що в Україні є все – ресурси, робоча сила. Тільки грошей бракує. І що варто лише залучити інвестиції, як станеться економічне диво. Економісти кажуть, що держава прагне залучити зарубіжні капітали. Мовчать лишень, що працювати, вірніше – відпрацьовувати позичені кошти скоро буде нікому. Бо українці продовжують виїжджати за кордон. У гонитві за довгим долларом не помічають, що допомагають Європі, та й Росії, вирішувати свої проблеми. Бо, як правило, праця українців використовується на тих об'єктах, де наймати «своїх» або небезпечно, або дорого. Нині європейські країни зацікавлені нашими «мізками». Після 2000 року з України почали масово виїжджати програмісти, лікарі, професори. Країна втрачала інтелект нації. Нині, коли більшість молоді звертає свої погляди в бік закордону, держава вже ризикне втратити золотий генофонд.

На виконання постанови Президії ФПУ від 29 серпня 2011 року «Про позицію та дії ФПУ з питань цінової політики» та відповідно до листа ФПУ від 29 грудня 2011 року окремі територіальні об'єднання організацій профспілок ФПУ започаткували постійний незалежний моніторинг цін на соціально значущі товари в регіонах. Оперативні дані моніторингу щомісяця надсилаються до Управління соціального захисту соціально-економічного департаменту апарату ФПУ для узагальнення та відповідного аналізу.

ПРОФСПІЛКОВИЙ МОНІТОРИНГ ЦІН ПЕРШІ ПІДСУМКИ

На жаль, не всі територіальні об'єднання долучилися до цієї роботи. Протягом січня – лютого 2012 року отримано інформацію від об'єднань профспілок АР Крим, Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Львівської, Сумської, Харківської, Хмельницької областей та м. Києва. Особливо слід відзначити об'єднання профспілок Дніпропетровської, Харківської та Хмельницької областей за своєчасну, повну та якісну інформацію.

Аналіз даних моніторингу цін на соціально значущі товари станом на січень 2012 року, проведеного об'єднаннями профспілок дев'яти регіонів (див. таблицю), дозволяє зробити наступні висновки.

Порівняння даних моніторингу цін на соціально значущі товари, які надійшли від об'єднань профспілок, із даними офіційного моніторингу цін Мінекономіки України (проводиться в обласних центрах, м. Києві, Сімферополі, Севастополі та Білій Церкві) свідчить про суттєві розбіжності щодо рівня цін на основні продукти харчування. Якщо в Сумській та Харківській областях дані практично співпали, то у Волинській області рівень цін профспілкового моніторингу виявився в цілому на 11,6% нижче, ніж офіційні дані Мінекономіки України. У більшості регіонів, навпаки, рівень цін профспілкового моніторингу виявився набагато вище офіційного моніторингу цін Мінекономіки України (Львівська обл. – на 20%, Хмельницька обл. – на 17,2%, Донецька обл. – на 16,3%). Значною мірою це можна пояснити тим, що Мінекономіки України

СКІЛЬКИ «ПРОДУКТОВИХ КОШИКІВ» У СЕРЕДНІЙ ЗАРПЛАТІ?

Аналіз показує, що рівень цін значно впливає на купівельну спроможність заробітної плати в регіонах. Так, найвищий рівень середньої заробітної плати (3151 грн) спостерігається в Донецькій області. Проте через високий рівень цін на продукти харчування на цю заробітну плату можна отримати 8,3 умовного «продуктового кошика». Це значно менше, ніж у Запорізькій області, де на нижчий розмір середньої заробітної плати (2653 грн) припадає 9,3 умовного «продуктового кошика». Це найвищий показник серед дев'яти регіонів, які надали відповідну інформацію.

здійснює моніторинг цін на підставі інформації та первинних документів підприємств – виробників продукції, а профспілки – на підприємствах торгівлі. Порівняння вартості «продуктового кошика» в регіонах за даними моніторингу цін профспілок свідчить, що найнижчий рівень цін на продукти харчування спостерігається в Запорізькій області, а найвищий – у Львівській області. Різниця між ними становить 39,1%.

За даними Мінекономіки України, найвищий рівень цін на продукти харчування спостерігається в Донецькій області, при цьому вартість «продуктового кошика» перевищує аналогічний показник щодо Запорізької області лише на 9,6%.

Найнижчий рівень купівельної спроможності спостерігається в Хмельницькій області, де на середню заробітну плату (2122 грн) можна отримати лише 5,9 умовного «продуктового кошика». Тобто, доступність продуктів харчування для трудящих цієї області в 1,6 рази нижче, ніж у Запорізькій.

39,1%

становить різниця між рівнем цін на продукти харчування в Запорізькій (найнижчий) та Львівській (найвищий) областях.

Наступна інформація про підсумки проведення територіальними об'єднаннями організацій профспілок ФПУ моніторингу цін на соціально значущі товари в регіонах буде підготовлена на основі даних у лютому – березні 2012 року.

ГАЛИНА ГОЛЕУСОВА,
КЕРІВНИК УПРАВЛІННЯ
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ
АПАРАТУ ФПУ

ДАНИ МОНІТОРИНГУ ЦІН НА СОЦІАЛЬНО ЗНАЧУЩІ ТОВАРИ СТАНОМ НА СІЧЕНЬ 2012 РОКУ, ПРОВЕДЕНОГО ОКРЕМИМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ПРОФСПІЛКОВИМИ ОБ'ЄДНАННЯМИ ФПУ (ГРН ЗА КГ, Л, ДЕСЯТОК) ¹

Найменування продуктів харчування	Волинська	Дніпропетровська	Донецька	Запорізька	Львівська	Сумська	Харківська	Хмельницька
Хліб з борошна пшеничного I сорту	4,54	6,23	8,35	8,05	6,13	5,20	5,31	3,67
	5,18	4,75	4,73	4,05	4,46	5,24	5,29	3,57
Хліб житній, житньо-пшеничний	3,73	4,70	6,50	5,60	5,30	5,12	5,53	5,21
	4,99	4,98	4,97	5,08	4,33	5,06	4,79	3,14
Борошно пшеничне вищого гатунку	3,95	4,73	7,63	3,50	5,40	3,60	3,90	3,30
	4,23	3,70	3,76	3,58	4,19	3,88	3,74	3,90
Макаронні вироби	5,45	8,67	12,45	5,42	12,00	8,00	7,80	7,40
	5,28	4,97	5,35	5,31	5,60	4,59	5,20	5,19
Крупи гречані	10,75	9,39	13,1	10,17	9,50	10,50	10,65	10,90
	8,97	8,84	9,49	9,15	9,30	8,81	8,98	8,90
Рис	9,00	9,90	13,90	7,46	13,00	8,50	8,72	10,40
	6,45	6,60	7,31	6,59	7,12	6,00	6,97	5,33
Яловичина	39,43	62,50	61,18	41,75	55,00	50,00	49,97	65,60
	52,21	59,64	59,77	54,17	53,13	56,18	56,07	55,48
Свинина	37,83	52,70	52,92	42,50	60,00	45,00	46,31	57,50
	39,94	45,85	48,96	47,29	43,41	48,93	44,39	49,13
Птиця (тушки курячі)	19,42	21,80	21,41	24,35	24,00	24,00	22,76	21,76
	20,21	21,27	21,33	19,63	20,48	21,43	21,12	21,07
Ковбаси варені першого гатунку	35,10	39,63	35,19	21,18	50,00	33,00	46,80	44,08
	37,12	31,97	35,27	25,58	35,40	34,37	34,71	28,14
Молоко жир. 2,5%	6,69	7,00	7,70	7,20	8,00	7,50	7,98	7,46
	7,18	7,01	6,95	6,93	7,52	7,30	7,49	6,71
Масло вершкове жир. 72–73%	53,49	65,60	77,40	46,43	65,00	69,00	63,71	66,08
	69,83	60,39	58,50	55,82	61,10	63,42	57,91	61,03
Сметана жир. 15%	16,43	23,76	20,70	21,42	25,00	23,50	20,78	20,85
	15,35	18,41	18,77	16,10	17,70	18,98	19,00	15,36
Яйця I–II кат.	7,06	8,30	10,40	8,00	13,00	7,50	10,00	10,20
	6,42	7,14	7,95	6,95	7,66	6,64	7,04	6,33
Цукор-пісок	6,81	6,66	9,53	6,80	10,00	6,10	7,16	7,26
	6,32	6,38	6,33	6,21	6,68	6,06	6,32	6,18
Олія соняшникова	13,83	15,05	15,06	11,50	16,00	15,00	15,25	15,15
	12,70	14,89	15,22	14,21	15,15	14,57	14,72	14,29
Картопля	1,34	2,55	4,55	2,50	3,50	1,50	2,36	1,70
	1,68	1,75	2,15	1,81	1,61	1,91	2,00	1,58
Середня заробітна плата в січні 2012 року, грн	2062	2860	3151	2653	2276	2235	2423	2122

¹ До кожного регіону наведені дані моніторингу ФПУ (верхня цифра) та офіційні дані моніторингу Мінекономіки України (нижня цифра).

ДОСВІД

ЯК ПРАЦЮВАТИ І НАД ЧИМ?

Голова первинної профорганізації ЗАТ «Славутський комбінат «Будфарфор» Микола Бойко висловив власне бачення щодо зміцнення профспілок. На його думку, необхідно працювати за такими напрямками.

Організувати профспілкові навчання слід починати іще зі школи, технікуму, інституту, адже молодь – це потенційні члени профспілкової організації. В ході навчання потрібно не тільки розповідати про завдання профспілки, її функції, а й наводити реальні приклади захисту працівників (суть проблеми та як її було вирішено). І що більше таких прикладів, то краще.

Формувати профспілкуве ядро, тобто залучати людей, які вміють спілкуватися, переконливо та аргументовано доводити свою позицію, безстрашно обстоювати власну точку зору, захищати свої права та права спілчан. Гуртувати людей навколо проблеми. Аналізувати проблемні питання, які виникають упродовж року, а також підбивати підсумки того, що вдалося вирішити, а що – ні та чому?

Проводити навчання всього профспілкового активу підприємства та заслуховувати загальний звіт голови профкому про роботу організації за рік.

Організувати круглі столи для голів профспілкових організацій міста із різних питань, на яких обговорювати нагальні проблеми та шляхи їх розв'язання. Проявляти солідарність і згуртованість при проведенні спільних акцій. На круглі столи запрошувати пресу, аби інформувати громадськість про успіхи та проблеми на підприємстві і виконання керівництвом колдоговору. Це спонукатиме керівника підприємства уважніше ставитися до проблем, які порушують профспілки, та докладати усіх зусиль для досягнення успіхів.

Одним із недоліків нинішніх профспілок вважається радянське минуле. Потрібно змінювати стиль роботи. Настали інші часи, прийшли інші власники. Головна їхня мета – надприбутки, а робітників вони вважають тільки дешевою робочою силою. За-

галом профспілки втрачають довіру народу, немає кому лобювати ідеї профспілок на законодавчому рівні, що мають робити народні депутати Верховної Ради. Все це ускладнює роботу первинних профспілкових організацій в обстоюванні прав працівників.

Чому ж люди виходять із лав профспілок?

По-перше, втрачено довіру до профспілок. Працівники не вірять, що профспілка може щось протиставити могутнім власникам, зможе обстоювати їхні права у разі потреби. Як кажуть – «Поки товстий схудне, худий ноги протягне».

По-друге, великі проблеми створюють існування на підприємстві двох профспілок. В іншій профспілці матеріальна база значно краща, вони нікуди нічого не платять, це дає значно кращі можливості. Це директорська профспілка, або просто турбюро. Сервісна модель профспілок веде до її розвалу та загибелі. Причина виходу з нашої профспілки – це незначні можливості. Історія свідчить, що бідність породжує продажність. Для розв'язання цієї проблеми потрібне втручання вищих керівних органів профспілки, адже потім може бути пізно.

Поки що профспілки тільки розвалюються, бо вони втрачають довіру працівників. А створення нової профспілки – це непростий шлях, але цим потрібно займатися, але поки що результат – нульовий. Спершу потрібно повернути довіру до профспілок, а створення нових профспілок – питання часу. Слід відродити головну функцію профспілок – захист. Роботодавць має чітко розуміти, що якщо проблемою займалася профспілка, то її потрібно якнайшвидше розв'язувати, інакше можуть виникнути проблеми. Але для цього потрібно мати численну та згуртовану профспілкову організацію. Лише за таких умов роботодавець буде з повагою ставитися до профспілок: «Краще мати поганого союзника, ніж гарного ворога».

ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФСПІЛОК ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

У ВІДПОВІДЬ

Проблема, про яку йшлося у статті «Чи потрібні реформи профспілкам?» («ПВ», № 12 від 22 березня 2012 року) Мирона Іванківа, нашого колеги із Львівської області, сьогодні вже не просто актуальна, а нагальна. Підтримуючи в основному викладені у статті думки автора із зазначеної теми, а пропозиції – в цілому, висловлюю своє бачення посилення впливу профспілок на вирішення питань соціального захисту найманних працівників.

ПИТАННЯ РУБА: РЕФОРМУВАННЯ ПРОФСПІЛОК

Профспілковий рух в Україні потребує вже не лікування, а вжиття оперативних заходів.

По-перше, повністю погоджуюся із проблемою, висловленою паном Мироним, що «сьогодні люди здебільшого не готові активно захищати свої соціальні права». А чому? А тому, що їх радянська влада привчила не думати про захист своїх прав – треба було лише продуктивно й економічно працювати.

Нині більшість працюючих спілчан бачать у профспілках щось на кшталт «каси взаємодопомоги», організації, куди можна звернутися за вирішенням своїх проблем і т. ін., але не як до організації, яку треба підтримати своїм голосом, своєю присутністю, своєю участю. Мовляв, вніс 1% місячної зарплати і більше від мене нічого не вимагайте, я вам нічого не винен, я заплатив за все. А ви – профспілка, от і працюйте.

Із власного досвіду п'ятирічної роботи головою міської ради профспілок на громадських засадах знаю, чого коштує організація й проведення першотравневого мітингу солідарності всіх найманих працівників. Та ще коли Перше травня перед «довгими» вихідними, усім треба на дачу, до когось погостити. Витрати цього дня три-чотири

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАНЕ

Нині майже не розглядається питання відповідальності за невиконане. Все списують на об'єктивні причини. Кожен рік на десятки тисяч зменшується профспілкові членство. І що? А приклад ми беремо з указів минулих президентів про погашення боргів із заробітної плати, постанов Кабінетів у відставці про розвиток вітчизняного виробництва, створення робочих місць. Борги із зарплати збільшуються, та ще й на економічно активних підприємствах. Приміром, із 16 фарфорових заводів залишився один, та й той, можливо, не доживе до кінця року. По кожній галузі можна навести приклади вимирання містоутворюючих підприємств. Треба законодавчо підтримувати вітчизняного виробника: зменшувати для таких підприємств податок. Усі про це знають, кажуть, у тому числі і Прем'єр, а підприємства гинуть.

години, аби виявити єдність і солідарність, рядових членів профспілки ой, як шкода.

Тому згоден з думкою автора, що одним із головних завдань профспілок – навчити спілчан обстоювати свої права. А для цього треба постійно інформувати їх про те, що роблять профспілки для захисту економічних і духовних інтересів працюючих. Коли існує проблема, яку слід вирішити, то треба цілеспрямовано діяти. Провели засідання, запланували, що треба зробити, зробили – тож поінформуйте про це членів профспілки.

По-друге, якщо ми – організація, то має бути дисципліна, слід виконувати

постанови вищих органів. Із цього випливає просте рішення: треба готувати юридично та економічно підготовлені кадри для всіх ланок профспілкової структури. Демократія демократією, а підбором керівників ланок треба управляти, згідно з прийнятими статутами, що треба переробити і законодавчо ухвалити.

По-третє, підтримую автора в тому, що треба раз і назавжди викреслити з постанов, а тим більше з угод, згаданих ним дієслів, посиливши контроль за виконанням прийнятих рішень.

Хотілося б звернути увагу на питання виконання сторонами Генеральної угоди, а точніше

Стороною власників, вимог пункту 2.1 Розділу II «Оплата праці» Генеральної угоди щодо забезпечення за період із 2010 по 2012 рік середньорічного зростання середньомісячної реальної заробітної плати на рівні не нижчому, ніж зростання реального внутрішнього валового продукту. Ось тут і надходження до Пенсійного фонду України не менше, ніж на 20%, і подолання бідності серед працюючих, й інвестиції в економіку країни без позичок МВФ.

Чому за невиконання угоди ніхто не несе відповідальності?

Згоден також з автором щодо розвитку в гуманітарній сфері суспільства, виховання молоді патріотами своєї Батьківщини. Без цього – немає майбутнього України як держави. Коли ж профспілки представляють найбільш активну, працюючу частину суспільства, яка є виробником валового продукту – основі економічного розвитку держави, то треба ефективніше працювати у питаннях виховання молоді, розвитку спорту, організації культурно-масових заходів, наполегливо вимагати від Уряду дієвих зрушень у цьому питанні.

**ІВАН АРТЮХ,
ГОЛОВА ОБКОМУ
ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТНОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФСПІЛКИ
«МАШПРИЛАД» УКРАЇНИ**

НОРМУВАННЯ ПРАЦІ

ДОДАТКОВА
ВІДПУСТКА
ДЛЯ СУМІСНИКА

? Чи має право працівник на щорічну додаткову відпустку за ненормований робочий день за основним місцем роботи, якщо він одночасно працює за сумісництвом?

Борис ПЕТЛЮК,
м. Львів

Згідно із ст. 8 ЗУ «Про відпустки» щорічна додаткова відпустка за особливий характер праці надається працівникам з ненормованим робочим днем і має тривалість до 7 календарних днів за списками робіт і професій, визначених колективним чи угодою.

Відповідно до п. 1 Рекомендацій щодо порядку надання працівникам з ненормованим робочим днем щорічної додаткової відпустки за особливий характер праці, затверджених наказом Міністерства та соціалітики України від 10.10.1997 № 7 (далі – Рекомендації), ненормований робочий день – це особливий режим робочого часу, який встановлюється для певної категорії працівників у разі неможливості нормування часу трудового процесу. За потреби ця категорія працівників виконує роботу понад нормальну тривалість робочого часу (така робота не є надурочною). Міра праці в даному випадку визначається не тільки тривалістю робочого часу, а й колом обов'язків і обсягом виконаних робіт (навантаженням). Ненормований робочий день не застосовується до працівників, зайнятих неповним робочим днем. Водночас до тих, хто працює на умовах неповного робочого тижня, ненормований робочий день може застосовуватись.

У п. 3 Рекомендацій зазначається, що додаткова відпустка працівникам з ненормованим робочим днем надається як компенсація за виконаний обсяг робіт, складність і самостійність у роботі, необхідність періодичного виконання службових завдань понад встановлену тривалість робочого часу. Таким чином, при визначенні тривалості додаткової відпустки працівникам з ненормованим робочим днем за особливий характер праці необхідно враховувати всі зазначені вище умови.

На працівників з ненормованим робочим днем поширюється встановлений на підприємстві, в установі, організації режим робочого часу. У зв'язку з цим власник або

уповноважений ним орган не має права систематично залучати співробітників, які працюють за таким режимом, до роботи понад встановлену тривалість робочого часу. Отже, однією з основних умов для встановлення працівнику ненормованого робочого дня є періодичне виконання ним роботи понад установлену тривалість робочого часу, тобто понад 40 годин на тиждень. Як компенсація за роботу в таких умовах надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю до 7 календарних днів. Сумісництвом є виконання працівником, крім своєї основної, іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового договору у вільний від основної роботи час на тому ж або іншому підприємстві, в установі, організації чи громадянина за наймом (Положення про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ, організації, затвержене наказом Міністерства, Мін'юсту, Мінфіну України від 28.06.1993 № 43). Тобто, працівник не може виконувати в один і той же час (приміром з 9.00 до 18.00) роботу як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом. У випадку, коли працівник після закінчення роботи за основною посадою відразу розпочинає виконання роботи за сумісництвом в одній установі, тобто в нього немає можливості періодично виконувати роботу понад встановлену тривалість робочого часу, підстав для встановлення йому ненормованого робочого дня за сумісництвом немає, і такий працівник, відповідно, має право на отримання додаткової відпустки. У разі ж якщо працівник має можливість періодично виконувати таку роботу, підстав для невиконання йому ненормованого робочого дня за основним місцем роботи немає, і такий працівник, відповідно, має право на отримання додаткової відпустки за особливий характер праці.

ДЕПАРТАМЕНТ
ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ
АПАРАТУ ФПУ

ПРОФСПІЛКОВИЙ АНАЛІЗ

Нещодавно Президент України підписав Закон України «Про державну службу», який набирає чинності 1 січня 2013 року. Значний внесок у підготовку цього закону зробила Профспілка працівників державних установ України та її членські організації. Які саме пропозиції та зауваження вносила профспілка, і що гарантує новий закон? Ці питання обговорювалися під час семінару, організованого Кіровоградським обласним комітетом профспілки працівників держустанов.

ЩО ГАРАНТУЄ НОВИЙ ЗАКОН?

За словами голови обкому профспілки Віктора Федотова, перший варіант ЗУ «Про державну службу» мав низку недоліків. Профспілка, приміром, не влаштували певні обмеження для держслужбовців, відсутність правових та соціальних гарантій при звільненні, низька зарплата рядових працівників. Основна з пропозицій профспілки стосувалася розміру посадового окладу, який, на її думку, має становити не менше двох мінімальних зарплат, гарантованих державою.

Головний спеціаліст управління держслужби в області Олександр Сужаєв зупинився на новелах, запроваджених новим законом. Так, змінено класифікацію посад держслужби. Зокрема, посади держслужбовців залежно від характеру й обсягу повноважень поділяються на 5 груп (замість 7), а кожна з них – на 4 підгрупи, залежно від рівня органу та меж поширення його повноважень. Замість 13 чинних вводяться 9 рангів держслужбовця. Висуваються конкретні вимоги до рівня професійної компетентності для обіймання кожної посади підгрупи, крім підгрупи І-1.

Внесено зміни до порядку вступу на державну службу та просування по службі. Вступити на державну службу, крім посад І групи, можна буде лише за

конкурсом. З метою просування по службі держслужбовець може бути переведений за рішенням керівника на вищу вакантну посаду тієї ж або попередньої за числовим визначенням групи в тому ж держоргані за його письмовою заявою. У законі визначені вимоги до політичної неупередженості держслужбовців.

Окремою статтею вписано порядок формування стажу держслужбовця, який дає право на встановлення надбавки за вислугу років. Щодо матеріального забезпечення держслужбовців, то відповідно до закону схема посадових окладів щорічно визначається КМУ, причому мінімальний розмір окладу чиновника не повинен бути менше подвійного розміру мінімальної зарплати, встановленої в країні. Найвищий посадовий оклад (підгрупа І-1) не може перевищувати 10 розмірів найнижчого посадового окладу (підгрупа V-4). Відповідно до закону пенсія держслужбовцям призначається в розмірі 80% від їхньої зарплати – до неї включаються всі види оплати праці, з якої відраховуються внески. Максимальна пенсія держслужбовців не може перевищувати 10 прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність.

Головний правовий інспектор ФПУ Максим Балащенко, проаналізував

ши новий закон, висловив деякі зауваження до окремих його статей. Зокрема, норми законодавства про працю поширюються на держслужбовців у частині, не врегульованій новим законом. Така позиція не враховує того, що окремі положення закону за своєю належністю є частиною законодавства про працю, оскільки між держслужбовець і держорганом, в якому він працює, виникають трудові відносини (держслужбовець є працівником, з яким укладається трудовий договір, а державний орган – роботодавцем).

Хибність відокремлення положень ЗУ «Про державну службу», які регулюють працю держслужбовців, від КЗпП України проявляється в тому, що жоден трудовий аспект не врегульований повною мірою так, як у законодавстві про працю. Навіть у питаннях припинення державної служби, дисциплінарної та матеріальної відповідальності правове регулювання є фрагментарним і неповним.

Значна частина положень КЗпП України дублюється в законі без дури потреби. Запровадження запропонованого підходу щодо відокремлення положень ЗУ «Про державну службу» від законодавства про працю спричинить суттєве необґрунтоване зниження рівня захисту трудових прав держслужбовців. Так, у

разі видання за ініціативою суб'єкта призначення акта про звільнення держслужбовця в період його тимчасової непридатності чи перебування у відпустці такий акт набирає чинності наступного робочого дня після закінчення терміну лікарняного чи відпустки. Виникає низка зауважень і до положень про умови переведення держслужбовця. Система держслужби є посадовою, тобто невід'ємною, визначеною структурою і штатним розписом первинною одиницею конкретного держоргану та його апарату, тому зміна посади, хоч і шляхом переведення, є в правовому розумінні укладенням нового трудового договору.

Для держслужбовців передбачена можливість відрадянства при виконанні завдань, пов'язаних із службовою діяльністю, однак залишилися законодавчо неврегульованими питання щодо їх направлення на навчання чи стажування з метою обміну міжнародним досвідом. Фактично нічим не обмежене залучення держслужбовців до роботи у вихідні, святкові та неробочі дні, що зружує права і свободи цієї категорії громадян. Оскільки держслужба, як вважає головний правовий інспектор ФПУ, є однією з форм реалізації громадянами права на працю, всі права та гарантії, встановлені трудовим законодавством, повинні повною мірою поширюватись і на її працівників. Усі висловлені зауваження до закону будуть направлені в ІК профспілки працівників держустанов України.

МАРІЯ ІВАНОВА,
М. КІРОВОГРАД

ЯКИХ ЗМІН ДОМОГЛАСЯ ПРОФСПІЛКА?

- підвищення зарплати до запропонованого рівня;
- розмежування посад на адміністративні та політичні;
- поновлення міжкваліфікаційних і міжпосадових співвідношень;
- чіткого визначення прав і обов'язків держслужбовців;
- забезпечення соцгарантій.

ВЕЛИЧ ЗАГАДКОВОГО ЧЕРНІГОВА...

Місто Чернігів перехоплює подих, воно ніби наскрізь просочене історичними подіями, загадковими міфами та переказами... Гармати, які стоять на валу над річкою Десною, маленькі церкви та величні собори, парк, музеї, пам'ятники – вся ця краса зустрічає гостей ще при в'їзді до стародавнього міста України й одного з найдавніших міст Європи.

Столиця давнього князівства, затишне поетичне місто, що зберегло свою архітектуру та історію. Упродовж своєї історії Чернігів був одним з головних осередків політико-економічного та соціально-культурного життя українців. Нині місто славиться своїми пам'ятками часів Київської Русі і Чернігівського князівства, а також Гетьманщини і козацького Чернігівського полку.

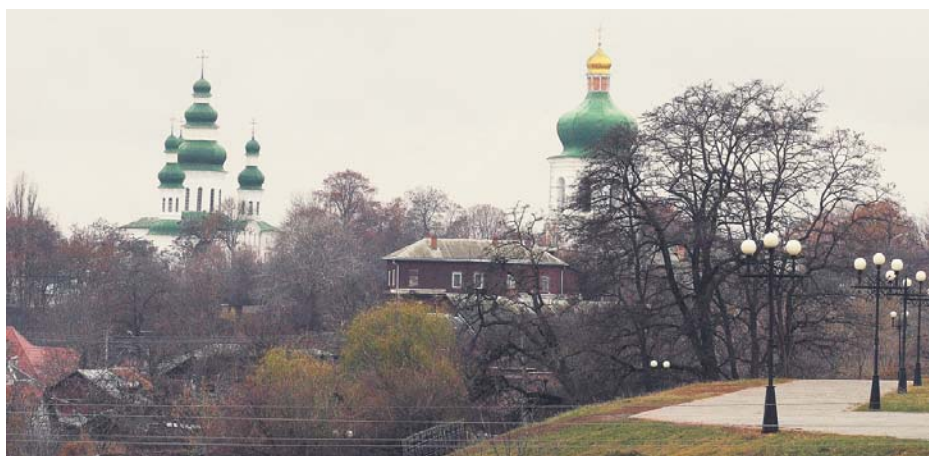
Місту понад півтори тисячі років, однак і донині воно викликає інтерес завдяки величезній кількості пам'яток церковного та цивільного зодчества. Цікаво й те, що давньоруських храмів у Чернігові стільки ж, скільки й у Києві, а Чернігівські печери старіші за Лаврські, засновані, до речі, тим же святим Антонієм, який згодом перейшов на київські береги.

За переказами, Чернігів отримав назву на честь першого місцевого князя – Чорного. Відомі безліч легенд, пов'язаних із назвою міста. За однією з них, назва походить від імені дочки цього

ж князя Чорного, яка вистрібула з вікна княжого палацу, аби уникнути наруги з боку ворогів, які взяли місто в облогу. За іншою, Чернігів завдячує своєю назвою темним, дрімучим, «чорним» лісовим хащам, які з усіх боків оточували місто...

Наше знайомство з минулим Чернігова розпочалося з Валу – колишнього Чернігівського дитинця. Це найдавніша частина міста, його колись, духовний і протягом багатьох століть адміністративний центр. Не випадково саме тут сконцентровано найбільше історичних будівель та музеїв. Серед них особливе місце посідає величний Спаский собор – найдавніший із збережених на Русі. Його було закладено на початку 30-х років XI століття першим відомим за ім'ям Чернігівським князем Мстиславом – сином хрестителя землі Руської Володимира Святославича.

Також ми помилувалися відомим Чернігівським колегіумом, у якому нині розміщена дирекція заповідника «Чернігів стародавній»

та кілька музейних експозицій, зокрема виставка українських ікон тощо. У 90-х роках XVII століття було побудовано кам'яний будинок, відомий у народі як «Будинок Мазепи». За легендою, старий гетьман ховав у ньому свою юну коханку – хрещену дочку Мотрю Кочубей...

Територія сучасного Валу тривалий час залишалася найбільш укріпленою частиною Чернігова – його фортецею. Всередині було безпечно, тому тут розташовувалися і церкви, і адміністративні будівлі, і житлові будинки, і базари, навіть кладовища. Донині зберігся палац архієпископа, побудований в 1780 році (сьогодні тут обласний державний архів).

У 1899 році поряд із чоловічою гімназією звели двоповерхову жіночу (нині художній музей), а біля них влаштували «Гімназическій

сквер», у центрі якого ще далекого 1900 року встановили бронзове погруддя А. С. Пушкіна. Є на Валі ще один пам'ятник – Т. Г. Шевченку. Обидва великих поета відвідували Чернігів і, безперечно, ходили алеями тутешніх скверів та бульварів.

Ще однією з визначних пам'яток Валу є 12 чавунних гармат, встановлених тут на початку XX століття. Існує легенда, що їх подарував місту Петро I на знак ушанування героїзму чернігівських козаків у боротьбі зі шведськими завойовниками.

Є в Чернігові чимало й інших храмів, пам'ятних будівель та місць, де варто побувати, милуючись затишними вулицями міста й насолоджуючись справжньою красою – культурною та історичною спадщиною нашої держави...

АННА РЕПІЧ, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

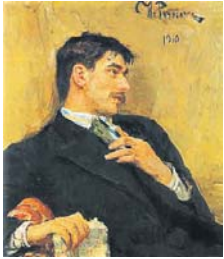

ТАКИЙ ОТ ЮВІЛЕЙ

ЧАРІВНИК ПЛАНЕТИ
«ДИТИНСТВО»

31 березня виповнилося 130 років із дня народження Корнія Чуковського.

Портрет К.Чуковського роботи І. Рєпіна

У життя багатьох із нас іще замалечку назавжди ввійшли його казки для дітей (насправді ім'я письменника Микола Корнейчук) з їхнім пісенно-мелодійним ритмом і захопливими сюжетами. І пам'яті якісь окремі рядки, то імена улюблених казкових героїв – щонайменше Айболить, Бармалей, Мийдодір, Муха-

Цокотуха, Тараканище – залишилися в ній на все життя, виявилися яскравими й зрозумілими характеристиками. Письменник написав багато пречудових казок і віршів для дітей, але водночас він був іще й видатним літературознавцем і перекладачем. Однак, як він зауважував, його серйозні праці не дістали такого гучного читацького резонансу, як «граючись написані» дитячі книжки.

Мати К. Чуковського була українка з Полтавщини і, як повідомив онук письменника Дмитро Чуковський, його основною мовою була українська, він знав напам'ять Шевченків «Кобзар», «Енеїду» Котляревського. Любив українські прислів'я й приказки й до кінця життя залюбки смакував галушками та варениками з вишнями.

«ПЕРЦІТЬ» ДАЛІ!

ЮВІЛЕЙ
ЖУРНАЛУ

Першого квітня (а чога дивуватися?) виповнилося 90 років найстарішому й добре знаному в Україні сатирично-гумористичному журналу «Перець».

Фото з сайта subscribe.ru

З цієї нагоди у Національному музеї літератури України відбулися урочистості, де згадувалося, що видання, скажімо, у 80-ті роки минулого століття вважалося одним із найпопулярніших у Радянському Союзі – разом з не менш відомим «Крокодилом». Відтак наклад «Перця» перевищував 3 млн примірників (нинішній тираж – 10 тисяч). Мабуть, найвідоміший із редакторів був письменник Федір Маківчук, котрий керував «Перцем» сорок років – з 1946 до 1986-го. З часів незалежності України журнал редагує Михайло Прудник, який стверджує, що за гумористичними творами можна написати історію будь-якої країни, з усіма її проблемами, недосконалістю влади, людськими пороками тощо. Як відомо, першим редактором «Перцю» був український письменник і рево-

люційний діяч Василь Еллан-Блакитний (попервах журнал називався «Червоний перець»). Тут друкував свої твори славетний Остап Вишня. У середині 30-х років майже весь творчий колектив журналу було репресовано, багатьох знищено. І фактично лише у роки віни влада виявила продурману прихильність до матеріалів «з перчинкою», дозволивши здержуватому «Перцю» розважати між боями радянських солдатів. Сьогодні «Перець» нахтенно працює із понад ста авторами, друкує матеріали різних жанрів – фейлетони, байки, памфлети, гуморески, сатиричні нотатки й, звісно, традиційні карикатури, викриваючи негативи нашої дійсності. А читач, як завжди, повинен уміти там, де треба, розсміятися. Хоч інколи, мабуть, і кризь слози...

У РЕЙТИНГУ КРАЩИХ

Львівська облдержадміністрація повідомила чудову новину: дві книжки львівських видавців увійшли до кращих видань світу. Точніше – до престижного щорічного каталогу кращих світових видань «Білі ворони-2012». Це «Казка про Старого Лева» Мар'яни Савки («Видавництво Старого Лева») та артбук «Рукавичка» львівської творчої майстерні «Аграфка».

Мар'яна Савка презентує нову книгу

МІСТО ЛЕВА – МІСТО УСПІХУ

«Видавництво Старого Лева» заснували наприкінці грудня 2001 року молоді львів'яни Юрій Чопик і Мар'яна Савка. Обое філолог і яскраві творчі особистості. З часу заснування видавництва дбає про особливий літературно-мистецький і поліграфічний рівень видань, співпрацюючи з високопрофесійними українськими авторами, перекладачами, художниками.

«Казка про Старого Лева» – виршований твір; побачила світ іще торік й одразу здобула чималу прихильність як дітей, так і дорослих. Сама ж Мар'яна Савка зауважує, що писала свою казку не лише для дітей, витяк дуже задоволення, що твір залюбки читають люди різного віку.

Книжка гарно оформлена: що не сторінка – то нові картини Львова, малюнки й текст цілком суголосні.

Окрім почесного визнання, зафіксованого у міжнародному каталозі, книжка про Старого Лева здобула низку інших нагород. Торік вона стала «Книгою року», тоді ж дістала спеціальний приз на Форумі книговидавців. Нарешті «Старий Лев» приніс молодій письменниці й Золотий герб Львова.

Другу книжку – «Рукавичка» – теж створили львівські майстри. Саме так, бо всім відомо казку оформлено у незвичайний спосіб: артбук ручної роботи з плетеними вставками. Фундатори згаданої творчої майстерні (дизайн-студія) Романа Романишин та Андрій Лєсів займаються не лише артбуком, а й дизайном книги, графіч-

ним дизайном, станковою графікою.

Каталог називається «White Ravens»: це перелік 250 кращих дитячих книжок, що їх видано у сорока країнах світу. Вважається, що «Білі ворони» – одне з найвпливовіших та авторитетних видань у царині дитячої та підліткової літератури. Причому порядок у списку значення не має, бо в каталозі не передбачено окремих місць для того чи іншого видавця.

Виявляється, Львівська обласна дитяча бібліотека щороку надсилає книжки до Мюнхена, в Міжнародну молодіжну бібліотеку, і саме її співробітники значають, які видання потраплять до каталогу «Білі ворони». Отже, дві львівські книги були надіслані до Мюнхена, і обидві потрапили до почесного списку кращих видань.

На кожній сторінці казка про Лева починається словами: «У місті, що зветься по-княжому Львів...» Автор розповідає про пригоди короля Лева, який вирішив назавжди оселитися в місті працюрів.

Юлія Кузьменко

ПЕРЕМОЖЦІ

ВШАНОВАНО ЮНИХ МИТЦІВ

У приміщенні Навчально-методичного центру Федерації профспілкових організацій Чернігівської області урочисто відзначили переможців регіонального туру конкурсу дитячого малюнка «Охорона праці очима дітей».

Майже сорок школярів, серед яких автори найбільш цікавих творів, їхні творчі керівники й батьки, зібрані в актовому залі центру, де їх привітали члени організаційного комітету та журі. Серед них, зокрема, і голова Федерації профспілкових організацій області Микола Богдан, заступник начальника теруправління Держгірпромнагляду області Сергій Дорошенко, заступник начальника управління ви-

конавчої дирекції обласного Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України Володимир Корогод та ін. Юні учасники конкурсу, які посіли призові місця, були відзначені грамотами й цінними призами. Школярі, чії роботи виявилися найцікавішими й найбільш оригіналь-

ними (усього 30 осіб), одержали подяки від організаційного комітету та територіального управління Держгірпромнагляду в Чернігівській області. Перші місця у своїх вікових категоріях посіли три дівчинки: дві з Чернігівської міської школи мистецтв і одна – з Корюківського районного центру дитячої та юнацької творчості. При-

зи також отримали викладачі образотворчого мистецтва, які підготували учнів-переможців конкурсу. Проте нагородження учасників конкурсу святом не завершилося. Усі діти разом із батьками та вчителями були запрошені до «солодкого столу». Під час гостини веселі клоуни розважали присутніх, а всі охочі танцювали під запальні ритми популярних дитячих пісень.

ВИТАЛІЙ КОПИШ, ЗАСТУПНИК ЗАВДУВАЧА НАВЧАЛЬНОГО ВІДДІЛУ ПІДПРИЄМСТВА «НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР» ФІО ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛ.

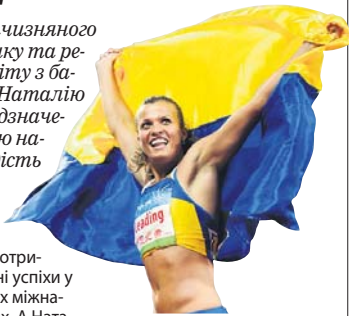
СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ВИЗНАННЯ

ДОБРИНСЬКА – «ГОРДИСТЬ УКРАЇНИ»

Рішенням вітчизняного НОКУ чемпіонку та рекордсменку світу з багатоборства Наталію Добринську відзначено спеціальною нагородою «Гордість України».

Традиційно цю нагороду атлети отримують за визначні успіхи у найпрестижніших міжнародних змаганнях. А Наталія Добринська саме нещодавно, на чемпіонаті світу з легкої атлетики в приміщеннях у Стамбулі, виборола титул чемпіонки світу, встановивши новий світовий рекорд у п'ятиборстві (5013 балів).

«ПВ» уже інформували своїх читачів про блискучий виступ нашої олімпійської чемпіонки у столиці Туреччини, де Наталія перевершила попереднє досягнення росіянки Ірини Белової (4991 бал), що вона його встановила 15 лютого 1992 року на чемпіонаті світу в Берліні. Крім того, українська легкоатлетка виявилася першою у світі багатоборкою, котра спромоглася набрати у зимовому п'ятиборстві суму, більшу за 5000 балів. Єдиною, хто зміг зробити це влітку, була легендарна Надія Ткаченко, яка виграла московську Олімпіаду з сумою 5083 очки.

БЕРЕЗНЕВА СТАБІЛЬНІСТЬ СЕМЕРЕНКО

Рішенням експертної комісії Національного олімпійського комітету найкращою спортсменкою країни у березні визнано Віту Семеренко, а її особистий наставник Григорій Шамрай виявився найкращим тренером місяця.

Нагадаємо, що Віта Семеренко завоювала єдину для української збірної медаль на чемпіонаті світу з біатлону в німецькому Рупольдінгу. Наша стріляюча лижниця здобула «бронзу» в спринті, продемонструвавши високу швидкість і влучну стрільбу. Також Віта

відзначилася «сріблом» і «бронзою» на етапах Кубка світу з біатлону. Прикметно, що Віта Семеренко чотверте визнана кращою спортсменкою України, і щоразу свою нагороду вона здобуває за підсумками першого місяця весни.

СТРІЛЬБА

«СРІБНА» ПЕРЕСТРІЛКА МІЛЬЧЕВА

На першому етапі Кубка світу зі стендової стрільби, який проходив в американському Туксоні, за перемогу змагалися із 20 країн світу.

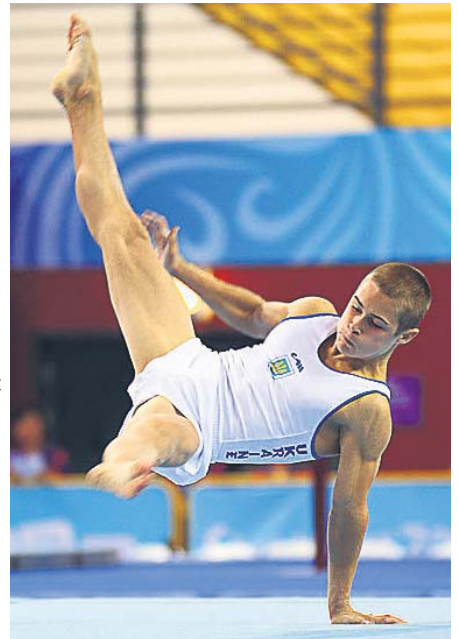
Українець Микола Мільчев виборов срібну нагороду у вправі «skeet» (підсумковий результат 148+44). Олімпійський чемпіон 2000 року у тривалій «перестрілці» взяв гору над мексиканцем Кар-

лосом Альберто Вальдесом. А перемогу на етапі святкував Ефтіміос Мітас із Греції, який бездоганно відстрілявся і повторив два абсолютних рекорди світу – у кваліфікації та за підсумками фіналу.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

ПОДІЛИЛИ «ЗОЛОТО» З РОСІЄЮ

Минулого уїк-енду під дахом найбільшої критої спортивної арени України відбувся традиційний «Кубок Стелли Захарової». XI Міжнародний турнір зі спортивної гімнастики зібрав представників 12 країн світу, які виборювали нагороди змагань.

Однак кращі гімнасти України, Росії, Польщі, Литви, Ізраїлю, Угорщини, Франції, Єгипту, Бразилії, Білорусі, Словенії та Іспанії у столичному Палаці спорту не лише змагалися за звання переможця авторитетного турніру й певну грошову винагороду, а й робили чергову «прокатку» своїх програм перед травневим чемпіонатом Європи у Брюсселі. Безперечно, ще залишається час внести відповідні корективи у програми, і з огляду на літню Олімпіаду, яку прийматиме Лондон – усі, звісно, якомога досконаліше спробу-

ють відпрацювати на головних спортивних стартах чотириріччя. А що для цього необхідно? Правильно, регулярно й напружено тренуватися і змагатися з кращими із кращих.

Саме як змагальну зустріч найкращих представників свого виду спорту охарактеризував турнір перший заступник голови Державної служби молоді та спорту України Сергій Глуценко, відзначивши: «Якщо змагання такого високого рівня відбуваються в Україні, це свідчить про високий спортивний авторитет держави». Важко сперечатися з високим спортивним чиновником,

однак усе ж висловимо одне зауваження. Якщо можливо, в майбутньому варто було б допомогти організаторам, аби турнір надалі проходив два дні. Тоді перший день можна зробити відбірковим, а наступного – проводити фінали. Відтак і спортсмени матимуть змогу в змагальній обстановці випробувати себе двічі (у кваліфікації та фіналі), і глядачі довше насолоджуватимуться виступами провідних спортивних гімнастів планети.

Щодо власне спортивної складової турніру, то першими на поміст змагань вийшли чоловіки. Очікувалося, що у багатоборстві основна боротьба розгорнеться між двома українцями – Олегом Степком та Олегом Верняєвим. Однак невдача останнього під час вправи на коні зро-

била першого дворазовим переможцем Кубка Захарової. Тож «золото» здобув Степко, «срібло» повів до Іспанії Фав'єн Гансалес, «бронза» – у нашого співвітчизника Петра Пахнюка. У командній перестрілці виявилися сильнішими господарі змагань, другою фінішувала збірна Іспанії, третьою – Франції.

В особистому заліку у жінок перемогла росіянка Крістіна Горюнова. Конкуренцію їй намагалися скласти українці Євгенія Черній і Марія Лівчікова, однак вони змушені були задовольнитися «сріблом» і «бронзою» відповідно. У командному турнірі розподіл місць на п'єдесталі пошани повторився «один до одного»: першу позицію посіла збірна Росії, Україна-1 та Україна-2 здобули друге і третє місце.

Жінки	Чоловіки
Багатоборство	Багатоборство
1. Горюнова Крістіна (Росія) – 56,700	1. Степко Олег (Україна) – 87,950
2. Черній Євгенія (Україна) – 55,700	2. Гансалес Фав'єн (Іспанія) – 87,450
3. Лівчікова Марія (Україна) – 53,350	3. Пахнюк Петро (Україна) – 86,650
Командні результати	Командні результати
1. Росія – 111,600	1. Україна-1 – 175,800
2. Україна-1 – 109,050	2. Іспанія – 173,450
3. Україна-2 – 104,000	3. Франція – 167,700

БОКС

ДРУГА СПРОБА ТОМПСОНА

Володимир Кличко вкотре захищатиме свої титули не у Німеччині, де переважно боксиують брати, а в децю екзотичній для цього спорту мужніх Швейцарії. Минулого тижня остаточно було оголошено, що бій між чемпіоном та офіційним претендентом на пояс від IBF Тоні Томпсоном відбудеться у Берні на футбольному стадіоні «Стад де Сюїсс».

Абсолютний чемпіон світу у надважкій вазі українець Володимир Кличко та обов'язковий претендент Тоні Томпсон битимуться в ринзі 7 липня. Це буде вже другий поєдинок між ними: вперше вони билися у 2008 році; тоді у напруженому поєдинку Володимир здобув перемогу достроково

лише в 11-му раунді. Звичайно, часу відтоді минуло чимало і черговий претендент, схоже, встиг «відійти» від отриманих побоїв чотирирічної давнини. А причину поразки у першому двобої пояснив тим, що не міг нормально готуватися до бою, оскільки мав пошкоджений ме-

ніск. Наразі претендент почувається здоровим і переконаний, що 7 липня стане новим чемпіоном світу. «Я поверну Володимирі борг за те, що він накаутував мене на очу у дружини в 2008-му... Він буде здивований, коли зустріне мене з здоровою та мудрішою версією Тоні

Томпсона», – цитує боксера boxingnews.com.ua. Однак у команді Кличка, схоже, не припускають помилку, недооцінюючи суперника. Принаймні наставник чемпіона світу за версіями WBA/IBF/WBO/IBO Емануель Стюарт переконаний, що бій його підопічного з Томпсоном не буде легкою прогулянкою. Значимим також, що нині Володимир має в своєму активі 11 послідовних переможних захистів титулу. Більше було лише у легендарних Ларрі Холмса (20) та Джо Луїса (25).

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минуло-го, 13-го, номера «ПВ» переможеців, на жаль, не виявилось. Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та повідомити нам про неї

електронною поштою profvisti@ukr.net або листом, вказавши при цьому домашню адресу та пошто-вий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Чигоріна, 18, м. Київ,

01042. Хто зробить це пра-вильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

Про умови конкурсу до-кладніше читайте в № 3 (621) за 19 січня 2012 року.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2012 РІК

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАНЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НА РІК:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.

22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 65,64 грн.

ФОТО «ПВ»

АНТИНИКОТИНОВА ПРОПАГАНДА

ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА, «ПВ»

СКАНВОРД

ВПИШИТЬ СЛОВО

Word input grid with empty boxes.

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Чигоріна, 18, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо Жанну Макаренко з м. Києва, яка першою надіслала правильну відповідь на сканворд у № 13.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 13

Grid of words from the crossword puzzle with a red border around the correct answers.

Large crossword puzzle grid with various clues and images of a turkey and a mushroom.

ГОРОСКОП

9-15 КВІТНЯ

ОВЕН (21.03-20.04)

На цьому тижні на вас чекає успіх у всіх починаннях, проте морального задоволення ви не отримаєте. Для цього слід відкинути всі хвилювання та марні клопоти.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10)

Навіть якщо всі до-звogliono і змовилися проти вас, у цьому винні лише ви самі. Ще раз поміркуюте про причини та наслідки, проклавши чітку межу між «можу» і «хочу».

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05)

Налаштуйтесь на ді-лові успіхи. Колеги будуть вами захо-плюватися і заздрити, а керівництво належно оцінить вашу працю і навіть, ймовірно, підвищить зарплатну плату.

СКОРПІОН (24.10-22.11)

Попереду у вас – нові коханця та нові друзі! Але тільки щира відданість силам добра допоможе вам здолати всі труднощі та пере-шкоди.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06)

Можливе просу-вання кар'єрними сходами. Крім того, ймовірні приємні хвилюван-ня і в стосунках із коханою людиною.

СТРЕЛЕць (23.11-21.12)

Будьте стриманими в своїх бажаннях і чітко їх формулюйте. Інакше можете потрапити в безглузду ситуацію, коли отримаєте не зовсім те, про що мріяли.

РАК (22.06-23.07)

Стримуйте негва-томність власної натури, намагайте-ся виявляти більше ділової активності, наполегливості й водночас поступливості.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01)

Приготуйтесь до численних ділових зустрічей, презентацій, виїздів, переговорів. Ваших сил вистачить на все і ви швидко завоюєте пози-цію лідера.

ЛЕВ (24.07-23.08)

Не з'ясовуйте сто-сунків, якщо не го-тові почути непри-ємні для себе речі. Виявляйте мудрість і толерантність. Допоможе підтримка близьких людей.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02)

На цьому тижні ви наренеші позбавитесь стресів. Можливо, навіть з'явиться шанс заробити, хоча вам і не дуже хочеться працювати.

ДИВА (24.08-23.09)

Ваша рішучість до-поможе подолати будь-які перешкоди. Намагайтеся бути ошадливим і уникайте зайвих витрат.

РИБИ (20.02-20.03)

Не зважайте на гор-дість, якщо не хо-чете надовго залиши-тися з власними пробле-мами сам на сам. У стосунках із близькими можливі гострі кути.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА МАРІАННА ЛІЦЕНКО, «ПВ»